

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies nonus et decimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1925

II. Vita Et Miracula S. Tryphonis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72556)

PASSIO I Τρύφων, ἐξεδήμησεν ἐκ τοῦ κόσμου· καὶ γὰρ πολλοὺς σφαλέντας²³ περὶ τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ ἐστερέωσεν καὶ νόσους ποικίλας²⁴ ἐθεράπευσεν²⁵, δαίμονας ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπήλασεν²⁶ καὶ τόποις²⁷ τισὶ²⁸ δρακόντων, ἰοβόλων θηρῶν²⁹ θυμὸς εἰς³⁰ γῆν κατέραξεν διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν³¹ ἀποστολικῶς ἀνήρ γενόμενος³² (1). Ἐμαρτύρησεν δὲ ὁ ἅγιος³³ Τρύφων τῇ

πρὸ τεσσάρων νότιων φενοναρίων κατὰ Ῥωμαίους, κατὰ δὲ ἡμᾶς μὲν φενοναρίῳ πρώτη³⁴, ἐπάρχοντος ἐπάτου³⁵ τῆς Ἀνατολῆς Τιβερίου Γράχου³⁶ Κλαυδίου καὶ³⁷ Ἀκνλίνου ἐπάρχου, βασιλεύοντος Λεκιου καίσαρος³⁸, κατὰ δὲ ἡμᾶς³⁹ βασιλεύοντος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (2), ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ⁴⁰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

²³ (ἐξεδ.-σφαλ.) ὅτε ἐπεδήμη τῷ κόσμῳ πολλοὺς σφαλέντας A 2. — ²⁴ ποικίλους A 2. — ²⁵ καὶ add. A 2. — ²⁶ ἀπ. ἐξ ἀνθρώπων A 2. — ²⁷ ἀτόποις A 7. — ²⁸ ἐπιστάς add. A 2. — ²⁹ (ιοβ. θ.) καὶ θηρίων A 2. — ³⁰ τὴν add. A 2. — ³¹ (κ. ἡμ.) Θεοῦ A 2. — ³² καὶ μάγους τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ add. A 2. — ³³ μακάριος

A 2. — ³⁴ κατὰ δὲ Ἀσιανῶς μὲν Περσίτου A 4. — ³⁵ (τῆ - ἐπάτου) μὲν δὲστρον δεκάτη τοῦτέστιν φενοναρίῳ πρώτη βασιλεύοντος Λεκιου Καίσαρος τῆς Ῥώμης ἐπὶ παλαιῶν A 2. — ³⁶ Γράχου καὶ A 2. — ³⁷ om. A 2. — ³⁸ (ἐπ. - καίσα.) om. A 2. — ³⁹ καθ' ἡμᾶς δὲ A 2. — ⁴⁰ (νῦν - καὶ) om. A 2.

(1) Cf. Passio Pionii, I, 2: ἀποστολικῶς ἀνήρ τῶν καθ' ἡμᾶς γενόμενος. — (2) Similis est clau-

sula Passionis Pionii, XXIII.

B

II. VITA ET MIRACULA S. TRYPHONIS

E

E codicibus Vindobonensi Hist. graec. 3 (= A 1), Hierosolymitano bibl. Patriarch. I (= A 2), Parisiensis bibl. Nationalis graec. 1452 (= A 3), item 1460 (= A 5), bibl. Vaticanae graec. 1608 (= A 9). Cf. Comm. praev. num. 2.

Βίος καὶ¹ θαύματα² τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου³ μάρτυρος⁴ Χριστοῦ⁵ Τρύφωνος.

S. Tryphon
duos
annos
natus

1. Ὁ βίος τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου¹ μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ² Τρύφωνος ἀπὸ διετούς χρόνου³ μέχρι τέλους τιμῶς καὶ⁴ ἐνάρετος ἐπήρξεν· καὶ τὸ μὲν⁵ μαρτύριον⁶ αὐτοῦ ἐν Νικαίᾳ τῇ πόλει⁷ ἐτελέσθη, ἡ δὲ⁸ ἀρχὴ τῶν ἄλλων⁹ αὐτοῦ γέγονεν¹⁰ ἐν Καμφάδου¹¹ κώμῃ¹² (1), ὅπου καὶ ὁ στέφανος αὐτῷ δέδοται¹³ καὶ φυλαχθεὶς τετήρηται ἐν τοῖς σφραγίσιν¹⁴. Οὗτος τοίνυν¹⁵ ὁ ἅγιος ἦν σφοδρονιζόμενος¹⁶ καὶ θαλπόμενος¹⁷ ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ¹⁸ μητρὸς¹⁹ Εὐχαρίης²⁰ καὶ τρεφόμενος²¹ ἐπὶ πνεύματος ἁγίου καὶ²² διδασκόμενος²³ ἐπὶ ἀγγέλου²⁴ τὴν εἰς²⁵ Θεὸν ἐλπίδα ἔχειν²⁶ καὶ τὴν εἰς²⁷ τὸν²⁸ κύριον ἡμῶν²⁹ Ἰησοῦν Χριστὸν πίστιν ἀσάλευτον ἐλπίδα βεβαίαν³⁰· καὶ τοῦτο ἐγένετο³¹ ἔφ' ἐκάστης ἡμέρας, ὡς πληρωθῆναι τὸν ἅγιον Τρύφωνα πνεύματος ἁγίου. Γενομένου δὲ αὐτοῦ ἐτῶν δύο (2)

καὶ παίζοντος³² σὺν καὶ³³ ἑτέροις παιδίοις, συνέβη³⁴ ἐν ἐξ αὐτῶν θηροὶδῆκτον γενέσθαι³⁵, ὡς κινδυνεύειν αὐτὸ θανάτῳ. Καὶ δραμῶν³⁶ ἐν τῶν παιδίων³⁷ ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ³⁸, οἱ δὲ ἀκούσαντες ταῦτα³⁹ ὄλοντο, ὡς⁴⁰ πάντας τοὺς συνελθόντας⁴¹ περθεῖν περὶ τοῦτου⁴². Ἦν δὲ ὁ μακάριος Τρύφων παῖζων καὶ θαλπόμενος ἐπὶ ἁγίου⁴³ ἀγγέλου. Ὁρῶν δὲ τριῶν διελθουσῶν ἐν⁴⁴ τῷ πένθει, ἤρξατο ἀθρόον⁴⁵ ὁ δηγηθεὶς⁴⁶ παῖς ἐπιφωνεῖν καὶ λέγειν⁴⁷. « Δέσποινα σοῦ, ἦγιε τοῦ Θεοῦ Τρύφων, ἐλέησόν με καὶ εὐξαι τῷ Θεῷ σου· καὶ⁴⁸ ἐργίσας ἄψα μου, καὶ σωθήσομαι ἀπὸ τῶν πόνων τοῦτου⁴⁹ καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω, ὅτι σοὶ δέδωκεν⁵⁰ ὁ Θεὸς τὴν⁵¹ χάριν ἐπὶ τῶν ἰαμάτων. » Εἰπόντος δὲ τοῦ δηγηθέντος⁵² παιδίου ταῦτα, ἐστράφη ὁ ὄχλος καὶ ἤρπασεν τὸν ἅγιον Τρύφωνα λέγων⁵³ ὅτι· « Ἡ φωνὴ ἡ ἐπὶ τοῦ παιδίου λεχθεῖσα φανέρομα Θεοῦ ἐστίν. » Ἀναγόμενον δὲ τὸ⁵⁴ παιδίον Τρύφωνα φωνῇ μεγάλῃ λέγει⁵⁵. « Τὸ φῶς μου ὁ Χριστὸς⁵⁶. ἔκτεινον τὴν χειρά⁵⁷

puerum
a morstu
serpentis

Lemma. — ¹ (β. κ.) om. A 3, 9. — ² μαρτύριον A 2. — ³ (ἀγ. κ. ἐνδ.) om. A 2, 3, 9. — ⁴ μεγαλομάρτυρος A 3, om. A 2, 9. — ⁵ om. A 3, 9. — ⁶ 1. — ⁷ (κ. ἐνδ.) om. A 2. — ⁸ (τ. X.) om. A 2; (ἀγ. - X.) om. A 9. — ⁹ καὶ A 9. — ¹⁰ (τ. κ.) om. A 9. — ¹¹ (κ. τ. μ.) τὸ δὲ A 9. — ¹² (χρόνου - μαρτ.) om. A 2. — ¹³ (τ. π.) om. A 2. — ¹⁴ om. A 2, 9; (ὁ βίος - δὲ) om. A 3. — ¹⁵ θανάτων A 3. — ¹⁶ ἐγένετο A 3, om. A 2. — ¹⁷ Σαμφάδου A 2, 9. — ¹⁸ ἐγένετο add. A 2. — ¹⁹ αὐτοῦ ἐτηρήθη A 2, 9. — ²⁰ (καὶ φ. - οὐδ.) om. A 2, 9. — ²¹ om. A 2, 9. — ²² σφοδρονιζόμενος A 9. — ²³ (οὗτος - θαλπ.) ἦν δὲ σφοδρονιζόμενος καὶ θαλπόμενος τὸ παιδίον Τρύφων A 3. — ²⁴ (ἰδ. αὐτοῦ) om. A 2, 3, 9. — ²⁵ αὐτοῦ add. A 2, 9. — ²⁶ Εὐχαρίης A 2. — ²⁷ τρεφόμενον A 3. — ²⁸ (καὶ - καὶ) om. A 2, 9. — ²⁹ διδασκόμενον A 3; δὲ ἦν add. A 2; δὲ add. A 9. — ³⁰ ἀγγέλου A 2; ἁγίου ἀγγέλου A 9. — ³¹ τὸν add. A 2. — ³² om. A 3. — ³³ (ἐλπ. - εἰς) πατέρα καὶ A 2, 9. — ³⁴ om. A 2. —

³⁵ om. A 9. — ³⁶ (ἡμῶν - βεβ.) σωτηρίαν A 3. — ³⁷ (ἀσάλ. - ἐγ.) om. A 2, 9. — ³⁸ τοῦ μακαρίου Τρύφωνος add. A 3. — ³⁹ (ὡς - καὶ) ἐτι τε (om. A 9) παιδίον δὲ ὡς ἐτῶν δύο ἐπληρώθη πνεύματος ἁγίου καὶ σημεῖα μεγάλα ἐπέτελλε· τοῦτου παῖς, ποτε σὺν A 2, 9. — ⁴⁰ om. A 2, 9. — ⁴¹ ἐγένετο A 2; γέγονεν A 9. — ⁴² (κ. δ.) δραμῶν δὲ A 2; ἐδραμεν δὲ A 3. — ⁴³ καὶ add. A 3. — ⁴⁴ αὐτοῦ add. A 9. — ⁴⁵ om. A 9; (οἱ - ταῦτα) ἡ δὲ ἀκούσασα A 2. — ⁴⁶ ὥστε A 2, 9. — ⁴⁷ om. A 2, 3. — ⁴⁸ ἐπὶ A 2, 9. — ⁴⁹ δαχθεὶς A 2. — ⁵⁰ (παῖς - λέγ.) ἐπιφωνεῖν A 3. — ⁵¹ (σοῦ - καὶ) σοὶ (A 2) παιδίον Τρ. A 2, 9. — ⁵² μου A 2, 9. — ⁵³ ἔδωκεν A 3; (ὅτι - δέδ.) σὺ γὰρ ἔδ. (δέδ. A 9) A 2, 9. — ⁵⁴ om. A 2, 9. — ⁵⁵ om. A 3. — ⁵⁶ (εἰπόντος - λέγων) καὶ εἰπόντος αὐτοῦ ταῦτα στραφεὶς ὁ ὄχλος ἤμπ. τὸ παιδίον Τρ. καὶ ἔλεγον A 2, 9. — ⁵⁷ (ἀναγ. - τὸ) τὸ δὲ A 2, 9. — ⁵⁸ εἶπεν A 2, 9. — ⁵⁹ Θεός A 2, 9. — ⁶⁰ χειράν A 9.

(1) De aliis sanctis in p uerili aetate miracula patrantibus, Comm. praev. num. 5. — (2) In Pas-

sione, supra, p. 330, Σαμφάδου, ut et in libris latinis; accedit nonnullorum codicum lectio Σαμφάδου.

σου

A σου ἐπὶ τὸ δηγθῆν παιδάριον 57 καὶ σώσον αὐτὸ 58 ἀπὸ τῆς περιχοῦσης ἀνάγκης τῶν πόνων. » Ταῦτα εὐξάμενον τοῦ ἁγίου Τρύφωνος, εὐθέως ἰδὼν τὸ παιδίον 59· καὶ πάντες μὴ φωνῆ τὸν Θεὸν ἐδόξασαν 60 ἐπὶ τῷ γερονότῳ σημείῳ 61. Ἦν δὲ φιλοῦμενον τὸ παιδίον Τρύφῳ ἐπὶ πάντων, ὡς τὸ θαῦμα 62 ποιήσας 63 ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ 64.

et Asyn- critum mercato- rem sanati.

2. Ἡμερῶν δὲ ὀλίγων πάλιν 1 διελθουσῶν, ἦν ὁ ἄγιος 2 Τρύφων παῖζον παρὰ τὴν ὁδόν. Ἀσύγκριτος 3 δὲ τις ὀνόματι 4 ἔμπορος ὄν 4 ἐπέστη ἐπὶ τὸν τόπον· καὶ ὡς ἶδεν τὸν ἅγιον Τρύφῳ παῖζοντα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 5, ἐκθαμβος 6 γενόμενος 7, ἔπεσεν ἐπὶ προσώπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ὀλιγοφύχησεν. Καὶ εὐθέως ἐγένετο φωνή 8 ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· « Στραφῆθι 9, Τρύφων, καὶ δὸς τὴν χεῖρά σου 10 τῷ ὀλιγοφυχησάντι καὶ ἀνάστησον αὐτὸν καὶ πορεύου σὺν αὐτῷ, ἐκτελῶν ἰσείεις πολλάς, ὅτι ἐγὼ μετὰ σοῦ 11 εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας 12 τῆς ζωῆς σου. » Καὶ γενομένης 13 τῆς φωνῆς ταύτης, ἐστράφη ὁ ἄγιος 14

B Τρύφῳ 15 καὶ θεωρεῖ τὸν ἔμπορον κείμενον εἰς τὴν γῆν 15 καὶ λέγει αὐτῷ· « Ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ, ἀνάστηθι ἐκ τῆς γῆς καὶ δουλεύε τῷ Θεῷ τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῷ δεῖξαντί σοι τὴν ὥραν τῆς σωτηρίας ἐν τῇ ὁδῷ 17. » Καὶ εὐθέως ἀνέστη ὁ ἔμπορος ἀπὸ τῆς γῆς 18 καὶ ἐσώθη 19. Καὶ ἰδὼν 20 τὸν ἅγιον 21 Τρύφῳνα ἐξαγαρῆς τὸ πρόσωπον ἔχοντα ὡς ἀγγέλου 22, λαβὼν αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἀγκάλων, ἐβίβησεν 23 καὶ εἶθ' οὕτως ἐπεκάθισεν 24 αὐτὸν ἐπὶ τὸ ζῆλον αὐτοῦ, ἵνα μὴ κάμῃ ἐν τῇ ὁδῷ 25. Πορευομένου δὲ αὐτῶν, ὁ ἔμπορος προσεῖχε 26 τῷ ἁγίῳ Τρύφῳνι καὶ ἶδεν αὐτὸν ὅτι τρίτος 27 ἐστὶ καὶ ἐγένετο σύντρομος 28 ἐπὶ τῷ θεάματι ταύτῳ. Λέγει δὲ 29 ὁ ἄγιος Τρύφῳν τῷ ἔμπόρῳ· « Διὰ τί ἐδειλίασεν ἡ ψυχὴ σου; » Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἔμπορος 31 λέ-

γει αὐτῷ ὅτι· « Εἶδον 32 τὸ πρόσωπόν σου λαμπρυνόμενον καὶ βρομβόμενον 33. » Καὶ ὁ τίμιος Τρύφῳν λέγει τῷ ἔμπόρῳ· « Καὶ πῶς ὄφθην σοι ὅτι βρομβῶ; » Ὁ δὲ ἔμπορος λέγει τῷ ἁγίῳ 34· « Εἶδον 35 δύο τινὰς ἐστῶτας 36, ἕνα ἐκ δεξιῶν σου καὶ ἕνα ἐξ ἐκωνόμων 37· καὶ ἦν 38 τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἡλίον φωτεινότερα. » Καὶ λέγει ὁ ἄγιος 39 Τρύφῳν τῷ ἔμπόρῳ 40· « Ἀπεκάλυψέν σοι ὁ Θεὸς τὰ μέλλοντα γίνεσθαι· ἐρχεται γὰρ ὁργὴ Θεοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν κατὰ 41 δαιμόνων. »

VITA ET MIRACULA

3. Ἐννάτης δὲ ὥρας γενομένης 1 κατήλθεν ὁ ἄγιος 2 Τρύφῳν ἀπὸ τοῦ ζῆλον 3 προσεῦξασθαι. Ἐδοχόμενον 4 δὲ αὐτοῦ, ἦλθον ἀπὸ τῆς ἐρήμου τέσσαρα πνεύματα δεινῶς ἐλεγχόμενα καὶ ἐβῶον λέγοντα ὅτι 5· « Ὁ ἄγιος τοῦ Θεοῦ Τρύφῳν διαβαίων 6 τὸν τόπον τοῦτον 7 ἠγίασεν καὶ ἡμᾶς ἀπήλασεν 8, μὴ εἶσας ἡμᾶς ἐστάναι ἐν 9 τῷ τόπῳ ταύτῳ· ὁργὴ γὰρ παρεδωκεν ἡμᾶς κατακαῖεσθαι 10 πρὸ ἀσβέστω. » Ἐπλήρωσε 11 δὲ τὴν ἐρήμην ὁ μακάριος Τρύφῳν· καὶ λαβὼν ἄρτον ἐκλάσεν 12 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἔμπορον· « Ἀπόδος 13 τὴν 14 ἐρήμην κροῖόν τῷ Θεῷ 15 καὶ λαβὼν ἄρτον 16 ἔσθιε. » Καὶ εἶπεν ὁ ἔμπορος 17· « Σὺ ὁ Θεός μου ὁ 18 τρέφῳν με ἐκ νεότητός μου, καὶ ὁ Χριστὸς αὐτοῦ, ὁ διὰ τοῦ ἁγίου 19 Τρύφῳνος δεικνύων μεγάλα θαυμάσια 20, ἀπαρτί σοι δουλεύω καὶ σὲ 21 προσκυνῶ· καὶ σοῦ δέομαι 22 διάσωσον τὴν ψυχὴν μου διὰ τοῦ ἁγίου 23 Τρύφῳνος. » Καὶ εἰπόν ταῦτα 24 ὁ ἔμπορος λαβὼν ἄρτον 25 ἔφαγε. Μετὰ δὲ τὸ 26 κορεσθῆναι αὐτοῦ 27 ἀνέστησεν τοῦ πορευθῆναι 28· καὶ ὡς μόνον ἐκίνησεν τοῦ περιπατήσαι, οὐχ ἐπήνεγκαν 29 τὰ ἀκάθαρτα 30 πνεύματα 31 τὴν ἐπίβασιν 32 τοῦ ἁγίου Τρύφῳνος 33, ἀλλ' ὡς 34 ὁλολύοντα 35 δι' ἐρήμῳν τόπων αἰχμαλωτιζόμενα 36 ἔκραζον λέγοντα· « Κατακαίμεθα 37, ἄγιο 38 Τρύφῳν, διωκόμενα 39 ἐπὶ

Daemones torquentur.

E

57 (τὸ - παιδ) τὸν δαγθῆντα Α 2; τὸν δηγθῆντα παιδα Α 9. — 58 αὐτὸν Α 2, 9. — 59 (ταῦτα - παιδῶν) καὶ εὐθ. ἐσώθη ὁ παῖς Α 2, 9; (l. τ. π.) ἐσώθη τὸ παιδάριον Α 3. — 60 (πάντες - ἐδ.) ἐδόξ, ἅπαντες (πάντες Α 2) τὸν Θ. Α 2, 9. — 61 σημείῳ Α 9. — 62 (ἐπὶ - θαῦμα) ὡς τὸ θαυμάσιον Α 2, 9; ταῦτο add. Α 9. — 63 ἐποίησεν Α 2, 3. — 64 Θεοῦ Α 2, 9. 2. — 1 om. Α 2, 3, 9. — 2 (ὁ ἅγ.) τὸ παιδίον Α 2, 9. — 3 Ἀσύγκριτος Α 3. — 4 om. Α 2, 3. — 5 (ὡς-ὁδοῦ) θεωρεῖ τὸ παιδίον παῖζον Α 2, 9; θεωρεῖ τὸν ἅγ. Τρ. παῖζοντα ἐ. τ. ὁδ. καὶ Α 3. — 6 δὲ add. Α 2, 9. — 7 ὁ ἔμπορος add. Α 3. — 8 καὶ φωνὴ ἐγ. Α 3; (ἐπί-φωνή) χαμαὶ καὶ ὀλιγ. φωνὴ δὲ ἦλθεν Α 2, 9. — 9 στραφεῖς Α 2; στραφῆν Α 9. — 10 (καὶ - σου) ὁδὸς χεῖρα Α 2, 9. — 11 (καὶ ἄν. - σοῦ) καὶ πορεύου μετ' αὐτοῦ ἐπιτελῶν (ἐκτελῶν Α 2) ἰσεί. π. μετὰ σου γὰρ Α 2, 9. — 12 πάση ἡμέρα Α 9. — 13 (κ. γ.) γενομένης δὲ Α 2, 9. — 14 (ὁ ἅγ.) om. Α 2, 9. — 15 om. Α 2. — 16 (θεωρεῖ - γῆν) ὁρᾷ αὐτὸν χαμαὶ κείμενον (κ. γ. Α 9) Α 2, 9. — 17 (*Ἀνθ. - ὁδῷ) ἄνθ. ἄν. ἀπὸ τοῦ χαμαὶ καὶ δόξασαν τὸν Θεὸν καὶ δουλεύε αὐτὸν Α 2; ἀνάστα δὸς δόξαν τῷ Θεῷ καὶ δουλ. αὐτῷ Α 9. — 18 (ὁ - γῆς) om. Α 2, 9. — 19 (κ. ἐσ.) om. Α 3, 9. — 20 θεωρεῖ Α 3. — 21 τοῦ Θεοῦ add. Α 2, 9; Χριστοῦ add. Α 9. — 22 (ὡς ἅγ.) καὶ Α 2; om. Α 9; ὡς πρόσωπον ἀγγέλου καὶ Α 3. — 23 (αὐτὸν - ἐφ.) ἐφ. αὐτὸν Α 2, 9. — 24 (εἶθ' - ἐπ.) ἐπεκάθισεν Α 3; ἐπέθηκεν Α 2; ἐπέθηκον Α 9. — 25 (τὸ ζ. - ὁδῷ) ζῶον καθέζεσθαι Α 9; τὸ ζ. καθέζεσθαι καὶ μὴ καθέζεσθαι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Α 2. — 26 αὐτῶν στραφεῖς ὁ ἔμ. ἐπέβλεπεν Α 2, 9. — 27 σύντρομος Α 2, 9. — 28 σύντ. ἐγ. Α 3; (κ. ἐγ. σύντ.) συντρόμιον δὲ γεγαμένον (γενομένου Α 9) αὐτοῦ Α 2, 9. — 29 (ἐπὶ - τούτῳ) om. Α 9. — 30 om. Α 2. — 31 (διὰ - ἔμπορος) τί ὅτι δειλία σου ἢ φ. ὁ δὲ Α 2, 9. — 32 (ὅτι εἶδ.) εἶδον Α 3; καίτε ἰδὼν Α 2; καίτε θεωροῦ ὅτι Α 9. — 33 (l. κ. βρ.) λελαμπρυνόμενον καὶ βρομβῶν Α 2; βλέπω λαμπρὸν καὶ βρομβῶν Α 9. — 34 Τρύ-

φῳν add. Α 3. — 35 (καὶ ὁ - εἶδον) λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγιος Τρ. πῶς ὄφθ. σ. ὅτι λέγεις βρομβῶ ὁ δὲ λ. ἰδὼν Α 2; καὶ Α 9. — 36 τινὰς ἐστ. δύο Α 2. — 37 σου add. Α 2, 9. — 38 om. Α 2, 3, 9. — 39 (l. ὁ ἅγ.) εἶπεν Α 2, 9. — 40 (τ. ἐμπ.) om. Α 2. — 41 (ἀπεκ. - κατὰ) ὄφθην (ὄφθην Α 9) σοὶ τὰ μέλλοντα ἐρχ. γ. (ἢ Α 9) ὁργὴ καὶ τῶν Α 2, 9. 3. — 1 (ἐν. - γεν.) ἐνθά δὲ ὄφθον διελθουσῶν Α 3. — 2 τίμιος Α 3, om. Α 2, 5. — 3 (ἀπὸ - ζ.) om. Α 2, 3, 5, 9. — 4 προσεζωόμενον Α 2, 5, 9. — 5 (ἐβ. - ὅτι) ἐκραζαν φωνὴ λέγ. Α 5; ἐβαλλον φωνὰς λέγ. Α 3; ἐβαλον φωνὴν λ. Α 2. — 6 ὄλον add. Α 5. — 7 om. Α 5, 9. — 8 ἐφόνευσεν Α 2, 5; ἐχώνευσεν Α 3. — 9 στήναι ἐπὶ Α 2, 5. — 10 (παρ. ἡμ. κ.) ἡμᾶς παρ. τοῦ χρονεῖσθαι (προεῖσθαι Α 5) Α 2, 5. — 11 πληρώσας Α 2, 5, 9. — 12 (μακ. - ἐκλ.) ἄγιος Τρ. ἐκλάσεν ἄρτον Α 2, 5, 9. — 13 om. Α 2, 3, 5, 9. — 14 om. Α 3. — 15 σου add. Α 2, 3, 5; ἡμῶν Α 9. — 16 om. Α 2, 5, 9. — 17 ὁ ἐμπ. εἶπεν Α 5. — 18 (σὺ - ὁ) μέγας εἶ ὁ Θεός μου (om. Α 2) ὁ ζῶν καὶ Α 2, 5, 9. — 19 (καὶ ὁ - ἅγιον) σὺ εἶ ὁ Θεός (κύριος Α 2) μου Α 2, 9; ὁ διὰ πιστοῦ σου add. Α 2, 5, 9; θεοπάτονος add. Α 9. — 20 θαυμάσια μεγάλα Α 2, 5, 9. — 21 σοὶ Α 2, 5, 9. — 22 (κ. σ. δ.) om. Α 2, 5, 9. — 23 σου add. Α 2; διὰ τοῦ δουλον σου Α 5. — 24 ταῦτα εἰπόν Α 5; (ἀπαρτι - ταῦτα) σε προσκυνῶ διάσωσον μου τὴν ψυχὴν ἐν κάλποις τοῦ ἁγίου Τρύφῳνος καὶ Α 3. — 25 (ὁ - ἄρτον) λαβὼν Α 2, 5, 9. — 26 τοῦ Α 2. — 27 αὐτὸν Α 3. — 28 πορεύεσθαι Α 2, 5, 9; (τ. π.) om. Α 3. — 29 (τοῦ - ὄπ.) οὐκ ἐπήνεγκαν Α 2, 5, 9. — 30 om. Α 2, 5, 9. — 31 τὰ πρ. τὰ ἄκ. Α 3. — 32 ἐπιστάσιον Α 2, 5, 9. — 33 om. Α 5. — 34 om. Α 2, 5, 9. — 35 ὁλολύζων διωκόμενα Α 5. — 36 om. Α 9; (ἐρ. τ. αἰχμ.) ἐρήμῳν τόπων καὶ αἰχμαλωτιζόμενα Α 2; ἐρ. τ. καὶ αἰχμ. Α 5. — 37 χρονεύμεθα Α 2, 5; ἐλανόμεθα Α 9. — 38 τοῦ Θεοῦ add. Α 2. — 39 διαγθῆντα Α 3.

VITA ET MIRACULA

σοῦ. » Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πρώτην 40 μνη- νηρ καταγόνοισι ἐν πανδοχείῳ τινί 41. Ὁ δὲ πανδοχεὺς κατέκειτο 42 πρὸς τὸν 43 λάρω 44 καὶ εἰσελθὼν ὁ ἅγιος Τρύφων 45 πρὸς αὐτὸν λέγει αὐτῷ 46. « Ἀνάστηθι 47, ἄρθρωπε 48, ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ 49 ἵγνις 50 ἀπὸ τῆς νόσου καὶ 51 τῆς ἀσθενείας σου, καὶ δόξαζε κύριον 52 τὸν Θεόν σου τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς 53. » Καὶ εὐθέως ἀνέστη ὁ πανδοχεὺς ἀπὸ τῆς νόσου αὐτοῦ καὶ ἤρξατο περιπατεῖν δοξάζων 54 τὸν Θεόν 55.

Voce de caelo monitus.

4. Ὁσίας δὲ γενομένης ποιήσαντος εὐχὴν τοῦ ἁγίου Τρύφωνος καὶ κλάσαντος ἄρτον, ἤρξατο ἐσθίειν πάντες οἱ ἐν τῷ πανδοχείῳ 1. Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν ἄφω φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα 2. « Ὁ παῖς μου Τρύφων, ἀνάστη 3 πορεύου ἐν Καισαρείᾳ 4. ἔστι γὰρ ἐκεῖ 5 τις ὀχλοῦμενος ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου, ὃν θεραπεύσας ποιήσων ἀκόλουθον σεαυτοῦ ὑποδεικνών 6 αὐτῷ σεαυτὸν ἑπόδειγμα 7 ἔργων ἀγαθῶν. » Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, πάντες 8 οἱ ἐν τῷ πανδοχείῳ ἐκθαμβοὶ 9 ἐγένοντο. Μετὰ δὲ τὸ γεύσασθαι αὐτοῦ, τὸ παιδίον Τρύφων γράμματα μὴ μεμαθηκώς ὥρατο ὑπὸ πάντων πικτίων κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ πικτίου 10 συνόμιλος ἐγίνετο 11 τῷ τὸν στέφανον αὐτῷ χαρισσαμένῳ Χριστῷ 12. Ἡμέρας δὲ γενομένης 13 ὤδενεν τὴν 14 ὁδὸν τὴν ἐπὶ 15 Καισαρείαν. Ὀδονότων δὲ αὐτῶν, περὶ τὴν ἕκτην ὥραν ἐκλυνεν 16 τὰ γόνατα αὐτοῦ 17 προσεύξασθαι. Ἐδοχόμενον δὲ αὐτοῦ, ὅς ἄγριός 18 ποθεν ἐκ τῆς ἕλης ἀπεπήδησεν 19 διωκόμενος ὑπὸ κυνῶν 20. Ἐωρακὸς δὲ ὁ ἔμπορος ἐξελθὼντα αὐτὸν καὶ ἐγγίζοντα πρὸς αὐτὸν, φωνὴ μεγάλη λέγει. « Ἄγριε τοῦ Θεοῦ Τρύφων, εὔξαι τῷ Θεῷ σου 21 ὅπως μὴ ἀπόλλωμαι 22. » Ὁ δὲ ἅγιος Τρύφων 23 ἐκτείνας τὰς χεῖρας λέγει. « Κύριε, ὁ πάντων βασιλεὺς καὶ Θεός, ὁ τῆς σῆς δόξης καὶ βασιλείας χορηγός, ὁ φωτίζων πνεύματι ἁγίῳ 24 τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ 25, ὁ τὴν αἴλον καὶ ἀνεμάδιστον τῆς σῆς

Caesaream proficiscitur;

aprum

oratione

ἀγαθότητος σωτηρίαν δωροῦμενος τοῖς ἀνεξάρ- νητον τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ὁμολογοῦσι καὶ ὀδηγὸς γινόμενος τοῖς τὰς ἐντολάς σου ἐκζη- τοῦσιν, ὁ τὴν ἐπίστασιν τῆς ἀρχάντων σου καὶ εἰς αἰῶνα διαμενοσῆς δόξης 26, διὰ τοῦ Χριστοῦ σου καταλάμπων εἰς πάντας τοὺς ἐπιθυμοῦντάς σε καὶ ἐπικαλουμένους 27, ἐπιθε ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιάν 28 καὶ ἀπόστησον πάντα φόβον σωματικῶν ἀπὸ τοῦ δούλου σου Ἀσρηγόριου, ἵνα ἔχω, Κύριε 29, τὸν σὸν φόβον ψυχῇ καὶ σώματι, φύγη τὰς ὀδύνας τοῦ θανάτου τὰς ὑπὸ τοῦ ποτηροῦ καὶ ἀνθρωποκτόνου Σατανᾶ ὑποβαλλομένης 30. ὡσὼν δὲ κἀμέ, κύριε μου Ἰησοῦ Χριστοῦ 31, τὸν ἐκ νηπίας ἡλικίας ἀφιερωθέντα σοὶ καὶ διατήρησόν με εἰς τὴν σὴν δόξαν καὶ ἐπιλήρωσόν 32, διότι σὸ μόνος διασπᾶς τοὺς 33 ὑπὸ τοῦ θένους δεδεμένους τοῦτον σὸν, Κύριε, παράδος 34 τῆ τῆς γενένης ἀπειλῆ, ἵνα ἀνεμποδίστως ἔχη πάντοτε τὸν δι' αἰῶνος ἄλειρον κληρονομῶν. » Καὶ εἰπόντων ταῦτα ὁ ἅγιος Τρύφων 35 λέγει τῷ ἐμπόρῳ. « Θάρσει καὶ προσεύχου τῷ Θεῷ τῷ τὴν βοήθειαν καὶ 36 ἀντίληψίν σοι παρεχομένῳ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. » Ὁ δὲ ἔμπορος προσεῖχε τῷ μακαρίῳ Τρύφωνι τὸ τί ἡμελλεῖν 37 ποιεῖν 38. Ὁ δὲ τίμιος Τρύφων μεταλλάξας τὸ πρόσωπον εἰς ἐνφροσύνην, ἐπέλασε πνεύματι ἁγίῳ θαλπό- μενος. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐποίησεν τὴν σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ περιτειχίσας τὸ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ κάλυμμα. καὶ μεγαλοφρονῶν πρὸς τὸν Κύριον ὁ μακάριος Τρύφων 39, λέγει τῷ ἀρχίῳ ζῶφ. « Πορεύου ὅθεν ἤθες. » καὶ εὐθέως ἀπήλθεν ὁ χοῖρος ἐπὶ τῆς ἕλης μηδένα ἀδικήσας 40.

Caesaream proficiscitur;

aprum

oratione

5. Ὀλίγον δὲ διαστήματος γενομένου, περι- πατοῦντος τοῦ ἁγίου Τρύφωνος 1, ἀνῆρ τις ἀπαντᾷ αὐτῷ 2 ἔχων πνεῦμα δεινόν, ὃν 3 πολλάκις ἐν ποταμοῖς καὶ ἐν 4 ἕθλοισι ἐπισκατικαῖς κατεκένωσεν 5. ὅπως μετὰ φωνῆς 6 ἔλεγεν 7. « Ἄγριε τοῦ Θεοῦ Τρύφων, σῶσόν με καὶ εὔξαι

ἀγαθότητος σωτηρίαν δωροῦμενος τοῖς ἀνεξάρ- νητον τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ὁμολογοῦσι καὶ ὀδηγὸς γινόμενος τοῖς τὰς ἐντολάς σου ἐκζη- τοῦσιν, ὁ τὴν ἐπίστασιν τῆς ἀρχάντων σου καὶ εἰς αἰῶνα διαμενοσῆς δόξης 26, διὰ τοῦ Χριστοῦ σου καταλάμπων εἰς πάντας τοὺς ἐπιθυμοῦντάς σε καὶ ἐπικαλουμένους 27, ἐπιθε ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιάν 28 καὶ ἀπόστησον πάντα φόβον σωματικῶν ἀπὸ τοῦ δούλου σου Ἀσρηγόριου, ἵνα ἔχω, Κύριε 29, τὸν σὸν φόβον ψυχῇ καὶ σώματι, φύγη τὰς ὀδύνας τοῦ θανάτου τὰς ὑπὸ τοῦ ποτηροῦ καὶ ἀνθρωποκτόνου Σατανᾶ ὑποβαλλομένης 30. ὡσὼν δὲ κἀμέ, κύριε μου Ἰησοῦ Χριστοῦ 31, τὸν ἐκ νηπίας ἡλικίας ἀφιερωθέντα σοὶ καὶ διατήρησόν με εἰς τὴν σὴν δόξαν καὶ ἐπιλήρωσόν 32, διότι σὸ μόνος διασπᾶς τοὺς 33 ὑπὸ τοῦ θένους δεδεμένους τοῦτον σὸν, Κύριε, παράδος 34 τῆ τῆς γενένης ἀπειλῆ, ἵνα ἀνεμποδίστως ἔχη πάντοτε τὸν δι' αἰῶνος ἄλειρον κληρονομῶν. » Καὶ εἰπόντων ταῦτα ὁ ἅγιος Τρύφων 35 λέγει τῷ ἐμπόρῳ. « Θάρσει καὶ προσεύχου τῷ Θεῷ τῷ τὴν βοήθειαν καὶ 36 ἀντίληψίν σοι παρεχομένῳ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. » Ὁ δὲ ἔμπορος προσεῖχε τῷ μακαρίῳ Τρύφωνι τὸ τί ἡμελλεῖν 37 ποιεῖν 38. Ὁ δὲ τίμιος Τρύφων μεταλλάξας τὸ πρόσωπον εἰς ἐνφροσύνην, ἐπέλασε πνεύματι ἁγίῳ θαλπό- μενος. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐποίησεν τὴν σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ περιτειχίσας τὸ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ κάλυμμα. καὶ μεγαλοφρονῶν πρὸς τὸν Κύριον ὁ μακάριος Τρύφων 39, λέγει τῷ ἀρχίῳ ζῶφ. « Πορεύου ὅθεν ἤθες. » καὶ εὐθέως ἀπήλθεν ὁ χοῖρος ἐπὶ τῆς ἕλης μηδένα ἀδικήσας 40.

5. Ὀλίγον δὲ διαστήματος γενομένου, περι- πατοῦντος τοῦ ἁγίου Τρύφωνος 1, ἀνῆρ τις ἀπαντᾷ αὐτῷ 2 ἔχων πνεῦμα δεινόν, ὃν 3 πολλάκις ἐν ποταμοῖς καὶ ἐν 4 ἕθλοισι ἐπισκατικαῖς κατεκένωσεν 5. ὅπως μετὰ φωνῆς 6 ἔλεγεν 7. « Ἄγριε τοῦ Θεοῦ Τρύφων, σῶσόν με καὶ εὔξαι

5. Ὀλίγον δὲ διαστήματος γενομένου, περι- πατοῦντος τοῦ ἁγίου Τρύφωνος 1, ἀνῆρ τις ἀπαντᾷ αὐτῷ 2 ἔχων πνεῦμα δεινόν, ὃν 3 πολλάκις ἐν ποταμοῖς καὶ ἐν 4 ἕθλοισι ἐπισκατικαῖς κατεκένωσεν 5. ὅπως μετὰ φωνῆς 6 ἔλεγεν 7. « Ἄγριε τοῦ Θεοῦ Τρύφων, σῶσόν με καὶ εὔξαι

(πνεύματι ἁγίῳ Α 5) Α 2, 5, 9. — 25 σοι Α 2. — 26 (ὁ τὴν αἴλον - δόξης) καὶ ἀρεστον τρυφήν δωροῦμενος τοῖς ἀνεξάρτητον σου τὸ ὄν. ὁμολ. ὁ γιν. ὁδ. τοῖς ἀει σεβόμενοις σε (ὁ δ. γενόμενος τοῖς ἀει σε σεβ. Α 2) ὁ τὴν ἀρχάντων σου καὶ εἰς αἰῶνας διαμενοῦσαν δόξαν Α 2, 5; ὁδοῦ ἡμᾶς ἐκ ταύτης τῆς ἀνάγκης Α 9. — 27 (κ. ἐπ.) om. Α 2. — 28 (τ. κ.) om. Α 2; (εἰς π. - κ.) πᾶσι τοῖς ἐπιποδοῦσι σε ἐπειθε ἐκ τ. σφρ. ἐκτ. σου τὴν χεῖρα Α 5. — 29 om. Α 2, 5. — 30 (τοῦ θ. - ὑποβ.) τοῦ ἀνθρ. διαβόλου Α 2, 5. — 31 (κ. μ. Ἰ. Χ.) om. Α 2, 5. — 32 (ἡλικ. - ἐπιγν.) ὑποστᾶσεως ἀφιερωθέντα σοὶ καὶ διατήρησον εἰς τὴν γνώσιν Α 2, 5. — 33 (διότι - τοῦς) ὅτι σὺ ἐκσπᾶς Α 5; διότι σὺ ὁ. τ. Α 2. — 34 (δεδεμ. - παρὰδ.) δεσμονόμενος τοῦτον παρὰδῶσας Α 2; margine excoiso nonnulla desunt in Α 5. — 35 (ἀνεμπεδ. - Τρύφων) διυρεκῆ ἔχη τὸν δὲ αἰὼν. ὁλ. καὶ εἰπ. ταῦτα Α 2, 5. — 36 (β. κ.) om. Α 2, 5. — 37 (παρεχομένῳ - ἡμ.) παρεχόντι ὁ δὲ προσήγεν τῷ ἁγίῳ τί μέλλει Α 2, 5. — 38 ποιή- σοι Α 5. — 39 (τίμιος - Τρύφων) ἅγιος μεταβαλὼν τὸ πρ. εἰς λαμπρότητα ἐφφραίνόμενος καὶ θαλπό- μενος τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ τῆ χεῖρι τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ποιήσας Α 2, 5. — 40 (χοῖρος - ἀδικήσας) σάγαρος (σῶς Α 5) σπονδῶες ἐν τῇ ἕλη τῷ λόγῳ τοῦ ἁγίου ὡς ἐπὶ μᾶστιγος ἐλανόμενος Α 2, 5; (διὰ Ἰ. Χριστοῦ - ἀδικήσας) καὶ εὐθέως ἀφανῆς ἐγένετο Α 9.

5. — 1 (ὀλίγ. - Τρ.) ὀλίγον δὲ διάστημα προκοινοῦντων αὐτῶν Α 2, 9; ὀλίγον δὲ διελλόντες διάστημα Α 5. — 2 αὐτὸν Α 2; ἑπαντᾷ αὐτοῖς Α 5. — 3 ὥστε Α 9. — 4 om. Α 9; ποταμοῖς add. Α 5. — 5 (ἐπισκ. κατεκ.) ὑδάτων ἐπισκίσιον (om. Α 5) ἐνέβαλεν Α 2, 5, 9. — 6 κρηγῆς Α 5. — 7 ἐβόα λέγων Α 9.

τῷ

C

F

40 (τ. πρ.) πρὸς τὴν Α 5; πρώτην καὶ δευτέραν Α 2; ἐν τῇ Α 5. — 41 om. Α 2; (μνη. - τινί) μνηρ εἰσαγόνοισι εἰς πανδοχεῖον Α 5. — 42 κατέκειτο Α 9. — 43 πρὸς τὸν Α 5. — 44 om. Α 2, 3, 5, 9. — 45 om. Α 2, 5, 9. — 46 τὸ πανδοχεῖ Α 2, 5, 9. — 47 om. Α 3. — 48 om. Α 5; τοῦ Θεοῦ add. Α 3. — 49 ἀνάστα add. Α 3. — 50 (ἐν - ἵγνις) om. Α 2, 9. — 51 (τ. κ.) om. Α 2, 5, 9. — 52 Θεόν Α 5; (ὁ. κ.) δόξασον Α 9. — 53 (σου - οὐρανοῖς) om. Α 2, 5, 9; hic des. Α 3. — 54 (π. δ.) δοξάζειν Α 5, 9. — 55 (καὶ εὐθ. - Θεόν) om. Α 2. — 1 (πάντες - πανθ.) om. Α 2, 5, 9. — 2 (ἐγ. - λέγ.) γέγονεν Α 9; ἐγένετο in marg. Α 2; ἐγ. λέγουσα Α 5. — 3 (ὁ - ἀναστ.) Τρ. παῖς μου Α 2, 5. — 4 ἐγὼ γὰρ ἀποστελῶ σε add. Α 5. — 5 om. Α 2, 9; τις ἐκείσε Α 5. — 6 (ὃν - ὑποδεικν.) τοῦτον (Α 2 solus) θεο. ποιήσεις ἀκόλουθῶν (ἀκόλουθῆσαι Α 5) σοι δεικνών Α 2, 5, 9. — 7 (αὐτ. σ. ὑπόδειγμα) σεαυτῷ Α 5. — 8 ἅπαντες Α 9. — 9 ἐμφοβοὶ Α 2, 9; ἐνφοβοὶ Α 5. — 10 (ὁ. τ. κ.) ἐν τούτῳ τῷ πικτίῳ Α 5. — 11 ἐγένετο Α 2, 5; (δια - ἐγ.) ἐν τῷ πικτίῳ Α 9. — 12 χαρισσαμένον Χριστὸν Α 9. — 13 γενομένης Α 9; ποιήσαντες εὐχὴν add. Α 2. — 14 (ὡδ. τ.) ὤδενεν Α 2. — 15 εἰς Α 2, 5. — 16 (τὴν - ἐκλ.) ἐκτ. ὡρ. ἔθηκεν Α 2, 9; (ὁδ. - ἐκλ.) περὶ ὡρ. ἐκτ. ἔθ. Α 5. — 17 εἰς τὴν γῆν add. Α 5. — 18 (ὅς ἄγρ.) σάγαρος Α 5, 9. — 19 (ἐκ - ἀπει.) ἐξεπήδησεν Α 2, 5, 9. — 20 κινῶν Α 1. — 21 (ἐξελθόντα - σου) ἐγγίζοντα πρὸς αὐτοῖς λέγει μεγ. τῆ φ. εὐξ. Α 9; ἐξ. αὐτ. καὶ ἐγγ. λέγει φ. μεγ. δούλε τοῦ Θεοῦ Τρ. εὔξε Α 2, 5. — 22 ἀπολόμθε Α 9. — 23 om. Α 2, 5, 9. — 24 (ἐκτείνας - ἁγίῳ) ὁ Θεός (Α 9 solus) ὁ παμβασιλεὺς ὁ τῆς σῆς βασιλείας χορηγός (ὁ τῆς - χορ. om. Α 5) ὁ πλουτίων πνεύματος ἁγίου

VITA ET MIRACULA

Lucium convertit ad Christum;

A τῷ Θεῷ σου⁸ καὶ ὁδοῖς σου⁹ ἐκ τῆς συνεχοῦς με ποιήσεις¹⁰ τοῦ διαβόλου. » Ὁ δὲ ἅγιος¹¹ Τρόφων ἀνατείνας τὸ ὄμμα¹² εἰς τὸν οὐρανὸν φωνῇ μεγάλῃ¹³ λέγει¹⁴. « Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ¹⁵, λαμπτήρ ἄσβεστος¹⁶, φῶς δικαιοσύνης, τῷ φοβερῷ καὶ μεγάλῳ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου¹⁷ φρυγάζουσιν τὸν ἐχθρόν¹⁸, τὸν ἄφρον, τὸν τῆς ἀπολείας ὁδηγόν¹⁹ ἀπὸ τοῦ πλάματός σου²⁰ καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ τῆν εἰκόνα τῆς σῆς θεότητος κατέχοντος²¹. » Καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, ἐδθέως τὸ ἀκάθαρτον²² πνεῦμα ἐξῆλθεν²³ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ φωνῇ κράζον²⁴ διὰ τῶν ἐρήμων τόπων διακόμενον²⁵ ἔλεγεν²⁶. « Καίσεις μέ, ἅγιε τοῦ Θεοῦ Τρόφων, οὐκ ἔχω τόπον ἢ ἀνάπαναι ἐπι²⁷ ἐν σκηνώματι ψυχῆς²⁸. » Καὶ ἐσώθη ὁ ἀνθρώπος ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας²⁹ καὶ ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν αὐτοῦ³⁰ χαίρων καὶ δοξάζων τὸν Θεόν.

Caesareae Antoninum liberali;

6. Ἀνθροπος δὲ τις ἐπίσημος τῆς Καισαρέων πόλεως, ὀνόματι Ἀντωνίνος¹ ἔχων πνεῦμα πονηρὸν ἐν δεσμίῳ ἢ ἐγκεκλεισμένος². Περὶ οὗ ὁ ἅγιος³ Τρόφων⁴ φωνῇ ἐδέξατο οὐρανόθεν⁵, ὅπως αὐτὸν διασώσας ἐναγκαλισθῆται καὶ ἀκόλουθον αὐτὸν⁶ καυστήσῃ αὐτοῦ⁷. Οὗτος τοίνυν⁸ ἀποπηδήσας ἐκ τῆς ἐπιφορᾶς τῶν δεσμῶν⁹, ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ὅπου¹⁰ ἦν ὁ ἅγιος Τρόφων καὶ φωνῇ βάλλων¹¹ ἔλεος ἤτειτό¹². Ὁ δὲ ἅγιος¹³ Τρόφων ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ¹⁴ καὶ κρατήσας τὸν ἀνθρώπον ἐπέτιμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων. « Σοὶ λέγω, πνεῦμα πονηρὸν, πνεῦμα ἀκατάστατον¹⁵, πνεῦμα τῆς ἀπολείας¹⁶, φοβήθητι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ¹⁷ καὶ φρίξον¹⁸ καὶ τρέμασον καὶ ἐξελθε ἐκ τοῦ σκηνώματος τῆς ψυχῆς¹⁹ τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ φεῖγε δι' ἐρήμων τόπων κληρονομίαν ἔχον τῆς ἀσβέστου χαμίνου φλόγα, τὴν ἡτοιμασμένην σοι καὶ τῷ πατρὶ σου τῷ διαβόλῳ²⁰. » Καὶ ἐδθέως ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἀκάθαρτον καὶ πονηρὸν πνεῦμα²¹ τὸν βρυγμὸν²² τῆς ἀπειλῆς μὴ φέρον. Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀνὴρ ὁ ἰαθεὶς ἔκτοτε ἠκολούθει τῷ ἁγίῳ καὶ θαυματοεργῷ Τρόφωνι²³.

7. Λούκιος¹ δὲ ὁ ἡγεμὸν Καισαρέας² ἔληλθον ἄπαρχον καὶ³ ἀκούσας⁴ τὰ γέγονενα ἐν τῇ Καισαρέῳ πόλει⁵ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Τρόφωνος⁶, ἐκέλευσε τρισὶ στρατιώταις κλέσαι τοῦτον⁷ ὅπως θανατώσῃται⁸ αὐτόν⁹. Ἐγὼν δὲ ἐδθέως ὁ ἅγιος Τρόφων τὴν τοῦ ἡγεμόνος βουλήν, καὶ ἐξελθὼν ἀπήρτησε¹⁰ τοῖς ἀποσταλαῖσι¹¹ στρατιώταις πρὸς αὐτόν¹² καὶ λέγει αὐτοῖς. « Τί ὄντι οὗτος τὰ βήματα¹³ ὁμῶν ἐταχύνετε¹⁴ πρὸς με; » Οἱ δὲ στρατιῶται¹⁵ λέγουσιν αὐτῷ. « Δέσποτα¹⁶, ὁ ἡγεμὸν ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σέ, ὅπως ἔλθῃς μετ' ἡμῶν καὶ θεάσῃται σε. » Ἦκουσε γὰρ τὰ ὑπὸ σοῦ γινόμενα θαύματα καὶ πάνν ἐπιποθεὶ τοῦ ἰδεῖν σε. » Καὶ ὁ μακάριος Τρόφων λέγει αὐτοῖς¹⁷. « Ἐγὼν κάρῳ τοῦτο¹⁸ τοῦ Θεοῦ μὴ ἀποκαλύψαντός μου¹⁹. » Πλὴν πορευθέντες²⁰ εἶπατε²¹ αὐτῷ πρὸ τῶν θυρῶν αὐτοῦ²² ἐστάναι με. » Οἱ δὲ στρατιῶται²³ ἀπειθόντες ἀνήγγειλαν²⁴ τῷ ἡγεμόνι ταῦτα²⁵. καὶ ἐδθέως²⁶ ἐξελθὼν ὁ ἡγεμὸν καὶ ἰδὼν τὸν δίκαιον²⁷ εἶπεν αὐτῷ. « Καλῶς ἐλήλυθας, δοῦλε τοῦ Θεοῦ Τρόφων. » Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἅγιος Τρόφων²⁸, εἶπεν αὐτῷ. « Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μου καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ φωτίζει σου τὴν ψυχὴν πρὸς ἐπίγνωσιν τῆς αὐτοῦ πίστεως καὶ δόξης²⁹. » Ὁ δὲ ἡγεμὸν λέγει τῷ ἁγίῳ Τρόφωνι³⁰. « Εἰπέ³¹ μοι, ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ, νηπίῳ καλύμματι σαρκὸς ἡμφιεσμένε, τελείῳ³² δὲ φρονίμῳ κεκοσμημένε, πῶθεν τὸ δῶρον τοῦτο³³ κέκτησαι; » Ἐφη αὐτῷ ὁ ἅγιος Τρόφων. « Ἐγὼ κέκτημαι τὸ δῶρον τοῦτο διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸ φανερὰν γενέσθαι³⁴ τὴν τῆς θεότητος αὐτοῦ δύναμιν καὶ βσιθίαν. Ἡ γὰρ τοῦ Χριστοῦ μου θεότης ἀγαθοεργοῦσα φιλοφρονεῖται³⁵ ἐπὶ πάντας τοὺς τῆς εἰσαβείας ἐργάτας καὶ δι' αὐτῶν ἀπελαίνει³⁶ ἀσθενείας ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων³⁷ καὶ ἀσελγείας καὶ κακοηθείας λογισμῶν ὑπαρχῶν³⁸, ἐκδιώκει δὲ καὶ πνεύματα ἀκάθαρτα³⁹, ἵνα εἰς νῆψιν ἔλθοῦσα⁴⁰ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τῆς μέθης τῆς μωσαῶς καὶ ἀναποδίασα⁴¹ γνωρίσῃ τὸν ὑπόσμενον αὐτὴν Χριστὸν

C⁸ (καὶ - σου) om. A 2; (σῶσον- σου) καὶ A 5. —⁹ (κ. ὁ. με) om. A 9. —¹⁰ ἐπιφορᾶς A 9; (μ. π.) ἐπιφορᾶς A 2, 5. —¹¹ τῷ Θεῷ add. A 2, 5, 9. —¹² τὰ ὄμματα A 2, 5. —¹³ (φ. μ.) om. A 2, 9. —¹⁴ τὰ ὄμματα εἰς οὐρ. ἀνατ. ἔλεγεν A 5. —¹⁵ (κ. Γ. Χ.) om. A 2, 5, 9. —¹⁶ Χριστέ add. A 2, 5, 9. —¹⁷ (τῷ - σου) τὸ φοβερόν καὶ ἐνδοξόν ὄνομα A 2, 5, 9. —¹⁸ ἐκχρόν A 9. —¹⁹ ἀρχηγόν A 9; κακίαι ἀρχηγόν A 5; (ἀπ. ὁδ.) om. A 2. —²⁰ om. A 2; τοῦ A 5. —²¹ (καὶ τῆς - κατέχ.) κατ' εἰκόνα σου (τὴν σὴν A 5) γεγονότος A 2, 5, 9. —²² om. A 2, 5, 9. —²³ ἀπῆλθεν A 2, 5. —²⁴ κτανάζον A 2. —²⁵ φωνῇ ὁ δαίμων ἔλεγεν διὰ τ. ἐρ. τόπ. A 9. —²⁶ (ἦ - ἐπι) om. A 2, 5. —²⁷ (ἦ - ψυχ.) ἐν τοῖς ὄρεσιν τούτοις A 9. —²⁸ (ἀπ' - ὄρας) om. A 2, 5, 9. —²⁹ (τ. ὁδ. αὐτοῦ) om. A 2, 5, 9. —³⁰ 6. —¹ Ἀντωνίνος A 2; Ἀντωνίος A 5. —² ἐγκ. ἦν A 5, 9; (πορ. - ἐγκ.) om. A 2. —³ om. A 2, 5. —⁴ om. A 9. —⁵ om. A 5, 9. —⁶ δαίμων A 2, 5, 9. —⁷ οὗ A 2, 5, 9. —⁸ φωνῇ κτανάζον A 5, 9; (ἦν - βάλλων) ἦσαν ὅτε ὁ ἅγιος Τρ. καὶ ὁ ἔμπορος καὶ φωνῇ κτανάζον A 2. —⁹ (ἐλ. ἦτ.) ἐκείνος αὐτοῦ μνος ἄρσειν A 5. —¹⁰ τοῦ Θεοῦ add. A 2. —¹¹ om. A 5, 9. —¹² ἀκάθαρτον A 5. —¹³ (πνεῦμα ἀκατ. - ἀπολ.) om. A 5. —¹⁴ (τό - Θ.) τὸν Θεόν A 2, 5, 9. —¹⁵ (κ. φ.) om. A 5. —¹⁶ (τ. φ.) om. A 2, 5, 9. —¹⁷ (κλήρον. - διαβόλῳ) om. A 9; (τῆς - διαβ.) ἀσβ. φλ. A 5; (τὴν ἦτ. - διαβ.) om. A 2. —¹⁸ (ἐκ - πνεῦμα) om. A 2, 9. —¹⁹ φρυγμῶν A 2. —²⁰ (ἀναστὰς - Τρ.) ἀνάστησεν τὸν ἀνθρώπον (ὁ ἅγιος Τρ. add. A 2) καὶ ἀπὸ τότε ἦν ἀκολούθῳ ὁ ἰαθεὶς τῷ ἁγίῳ (ἀκολούθη αὐτῷ A 9) A 2, 9; (ἐκ τοῦ - Τρ.) μὴ φέρον τὴν

ἀπειλήν τοῦ ἁγίου καὶ γέγονεν ὁ ἀνθρώπος ὄρης A 5. F⁷. —¹ Λουκιανός A 5. —² (ὁ ἦγ. Κ.) τις A 9; τις ἡγεμὸν A 2, 5. —³ om. A 2, 5, 9. —⁴ οὗτος add. A 2, 9. —⁵ (ἐν - πόλει) om. A 2, 5. —⁶ θαύματα add. A 5. —⁷ αὐτόν A 2, 5. —⁸ θεάσῃται A 2, 5. —⁹ τὸν ἅγιον A 2; (ἐκλ. - αὐτ.) ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς τὸ θεάσασθαι αὐτόν A 9. —¹⁰ ἀπήρτησε A 5. —¹¹ ἀποσταλθῆσαν A 5. —¹² (στρ. π. αὐτόν) om. A 2, 5, 9. —¹³ (στ. - βήμ.) τὸ βῆμα A 2, 5, 9. —¹⁴ ταχύνει A 5, 9; ταχυνεῖται A 2. —¹⁵ om. A 2, 5, 9. —¹⁶ (αὐτ. δ.) πρὸς αὐτόν Κύριε A 5. —¹⁷ (ἀπέστ. - αὐτοῖς) κλησαι ὁ δὲ λέγει A 9; ἀπ. ἦμ. θεάσασθαι σε θέλων ὁ δὲ λ. A 5. —¹⁸ om. A 9. —¹⁹ μου A 2. —²⁰ ἀπειθόντες A 2, 5, 9. —²¹ σημάνατε A 2, 5. —²² om. A 2. —²³ om. A 2, 5, 9. —²⁴ ἀνήγγειλαν A 2, 5, 9. —²⁵ (καὶ ἰδ. τ. δ.) om. A 2, 5, 9. —²⁶ καὶ ἀποκριθεὶς A 2, 5, 9; ὁ ἅγιος add. A 5, 9. —²⁷ (ἡ γ. - δόξης) ὁ Θεὸς φωτίζει τὴν ψ. σου πρὸς ἐπ. τῆς αὐτοῦ δ. A 9; ἡ γ. τ. Θ. φωτίζει σου τὴν ψ. πρὸς ὀφειδοκίαν τῆς αὐτοῦ γνώσεως A 2, 5. —²⁸ (τ. ἁγ. Τρ.) om. A 2, 5, 9. —²⁹ λέγε A 2, 5. —³⁰ νηπίον σαρκὸς κάλυμμα ἡμφ. τελείον A 9. —³¹ τὸ A 2. —³² (ἐφη - γεν.) ὁ δὲ λέγει (Τρόφων λέγει A 2; καὶ ὁ Τρ. λ. A 5) ἐμὲ κέκτηται Χριστὸς ἐναντῷ (om. A 5) πρὸς τὸ γενέσθαι φανερόν A 2, 5, 9. —³³ (δύναμιν - φιλ.) ἀγαθότητα φιλ. γὰρ A 2, 9; τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος τὴν φιλανθρωπίαν A 5. —³⁴ (ἐργ. - ἀπελ.) ἀσκητάς καὶ διὰ τούτων ἀπελ. A 2, 5; ἐργ. καὶ διὰ τούτων ἐλαύνεται A 9. —³⁵ (τῶν ἀνθ.) σωματόν A 2, 5, 9. —³⁶ om. A 9. —³⁷ (κακ. - ἀκ.) κακ. λογισμὸς ἀφορᾶται ἐκ ἀπὸ ψυχῶν πν. ἀκ. A 2; κακοηθούς λογ. ἀφ. ἀπὸ ψ. καὶ τὰ ἀκ. πν. ἐκδιώκει A 5. —³⁸ ἐλθεῖ A 9. —³⁹ (καὶ ἀν.) om. A 9.

καὶ

VITA ET
MIRACULA

και Θεόν, ὃν κἀγὼ ⁴⁰ προσκυνῶ, και δι' αὐτοῦ ⁴¹ ἰάσεις ἐπιτελῶ. Ὡ και σὺ ⁴² πιστευσον, ἡγεμόν, και δι' αὐτοῦ κτήση βασιλείαν οὐράνιον, ἀσπλήτους θησαυροῦς κληρονομῶν. Ὁ δὲ ⁴³ ἡγεμὼν ἀνετίσας τῷ ἁγίῳ Τρύφωνι λέγει ⁴⁴. « Πιστεῦο τῷ Θεῷ και τῷ Χριστῷ αὐτοῦ ⁴⁵, τῷ διὰ σοῦ ἰάσεις πολλὰς ποιοῦντι. » Τότε ὁ μακάριος Τρύφων ἀνετίσας τὸ ὄμμα αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν προσήξατο πρὸς Κόριον λέγων ⁴⁶. « Ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ὁ νοεῖ ⁴⁷ δυνάμει ἀνεγείρων τὰ ἐσκοτισμένα διανοήματα και τὰς λαμπράς ἀκτίνας τῆς θεότητός σου καταβαλλόμενος τοῖς ζητοῦσιν σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, λαμπρῶναι θέλησον, δέσποτα, κῆριε ὁ Θεός, τὸ νοεῖν και ἐνδοξὸν ὄνομα σου και κατεικονογραφηθῆναι αὐτὸ και ἐν τῷ δούλῳ σου Φιλίᾳ ⁴⁸, ἵνα και αὐτὸς ⁴⁹ δοξάσῃ τὴν σὴν ἀγαθοσύνην, Κῆριε. » τοῦτο γὰρ ὄνομα τέθεικε τῷ ἡγεμόνι ὁ ἅγιος Τρύφων ⁵⁰. Ἐπίστευσε δὲ ⁵¹ ὁ ἡγεμὼν τῷ Θεῷ και ⁵² τῷ Χριστῷ αὐτοῦ ⁵³ και πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ.

aegrotos
plurimos
sanat;

8. Ἦν δὲ ὁ ἅγιος ¹ Τρύφων ἐν τῇ Καισαρείῳ πόλει ² διατριβῶν ³ και πᾶσα ἡ περιχώρος ἐκείνη ὄσους ἂν εἶχον ἐν ἀρρωστίαις κατακειμένους ⁴ ἔφερον αὐτοὺς ⁵ πρὸς τὸν ἅγιον τοῦ Θεοῦ Τρύφωνα ⁶. και ἐρχόμενος ὑπὲρ αὐτῶν ⁷ ἴατο πάντας ⁸ τῇ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριτι ⁹. Εἶχεν δὲ τις ἄνθρωπος θυγάτρα ¹⁰ ὡς ἐτῶν ἐννέα. αὕτη ἐκατάρθη ¹¹ ἐπὶ πνεύματος ἀκαθάρτου ἐπὶ ἔτη ἕξ, δεινῶς ἐλεγχόμενη ὑπ' αὐτοῦ ¹². Ταύτης ὁ πατὴρ ἀκούσας τὸν ἅγιον Τρύφωνα ¹³ ἐν Καισαρείᾳ ὄντα ¹⁴, ἔρχεται πρὸς αὐτὸν γονυπετῶν αὐτὸν και λέγων. « Δέομαι σου, δοῦλε τοῦ ὄντως ¹⁵ Θεοῦ, ἐλέησόν με και ἐλθέθων ¹⁶ εὔξαι τῷ Θεῷ σου και ¹⁷ ἔργα τῆς παιδός μου και ἴδσον αὐτὴν ἅπὸ τῶν πόνων και τῶν περιεχοσῶν ¹⁸ αὐτῆν ὀδυνῶν ¹⁹ τοῦ Σατανᾶ. εἰσὶ γὰρ ἔτη ἕξ ²⁰ ἂν' οὐ τοῦτο αὐτῇ ἐγένετο ²¹. » Ἀκούσας δὲ ταῦτα ²² ὁ ἅγιος ²³ Τρύφων, ἀναστὰς ²⁴ ἠκολούθησεν αὐτῷ.

9. Ἐπὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης ἦν ¹ σπηλαίον, ἐν ᾧ κατόκων δαιμόνια ὀκτιῶ. και τοὺς διαπορευομένους διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης ὄχλον ² δεινῶς, ὡς λοιπὸν μὴ ³ δύνασθαι τινα διελθεῖν ⁴ διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης ⁵ διὰ τὸν φόβον τῶν δαιμόνων. Διερχομένων δὲ τοῦ ἁγίου Τρύφωνα διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης ⁶ και ἐγγιζόντος τῷ τόπῳ, οἱ δαιμόνες φωνῇ μεγάλῃ ὠλόλυζον ⁷ λέγοντες ὅτι ⁸. « Ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ Τρύφωνα τῆκει ⁹ ἡμᾶς δεινῶς βασανίζων ¹⁰. » Ὡς ¹¹ δὲ ἐπέστη ἐπὶ τὸν τόπον ¹² ὁ ἅγιος ¹³ λέγει αὐτοῖς. « Τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα και πονηρά ¹⁴, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ¹⁵ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξέλθετε ¹⁶ ἐκ τοῦ σπηλαίου τούτου και πορεύεσθε εἰς ἀβάτους και ἀνδρούς και ἐσθίονες τόπους ¹⁷, ὅπου οὔτε ἄνθρωπος οὔτε ζῷον οὔτε ἐπιτερον ἐπίσκειται, ἀναλίσκοντες ἑαυτοὺς ¹⁸ ἕως τῆς μεγάλης ¹⁹ ἡμέρας τοῦ κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ ²⁰, ἐν ᾗ μέλετε κατακαίεσθαι ²¹ πῦρ ἀσβέστον και χονεῖσθαι ἐν αὐτῷ ²². » Ἐξεληθὼν δὲ τὰ δαιμόνια ἐκραύγασον ²³ λέγοντα ²⁴. « Ὡ βία, ἐν ἀβάτοις τόποις ἐξώρισεν ἡμᾶς ὁ τοῦ Θεοῦ δούλος Τρύφων ²⁵ δεσμεύσας ²⁶ ἀλλοτρίους δεσμοῖς ²⁷ πολλοὺς παρελθόντας ἁγίους ²⁸ ἐνταῦθα ²⁹ ἐκρόβημεν τοῖς φλοεῖς ἡμῶν και ἐλάθωμεν ³⁰ και οὐκ ἠλέγηθημεν ³¹, τοῦτον δὲ οὐκ ἐλάθωμεν. δύναιμι γὰρ Θεοῦ μεγάλη ³² ἐστὶν ἐν αὐτῷ. » Ἐξεληθόντων δὲ τῶν πονηρῶν ³³ δαιμονίων ³⁴, διωδέετο ³⁵ ἕκτοτε ³⁶ ἡ ὁδὸς ³⁷ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀκολούτως ³⁸.

octo
daemones
e spelunca,

10. Ἐγγιζόντος δὲ τοῦ ἁγίου Τρύφωνα τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀνθρώπου ¹, ἐτάραξεν τὸ ἀκάθαρτον ² πνεῦμα τὸ θυγάτριον αὐτοῦ και ἔρωμεν ³ αὐτὸ ⁴ ἐπὶ τὴν γῆν, ὡς ⁵ πάντας τοὺς συνελθόντας ⁶ λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Δραμόντες δὲ δύο παῖδες ἀνήγγειλαν ⁷ τῷ πατρὶ τῆς κόρης ⁸ ὅτι. « Ἀπέθανεν ἡ θυγάτηρ σου ⁹. » Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῆς ἐδέετο μετὰ θαυμάσιον τὸν ἅγιον λέγων. « Ἄγιε τοῦ Θεοῦ Τρύφωνα ¹⁰, οἶδα ὅτι δύναμις Θεοῦ ἐστὶν ἐν σοὶ. δέομαι σου ¹¹, ἐλέησόν με και εὔξαι τῷ

unum
e corpore
puellae
expellit;

⁴⁰ (Χριστὸν - κἀγὼ) Χριστὸν ὃν (ὦ Α 5) ἐργὸ Α 2, 5; C Θεὸν ὃν κἀγὼ Α 5.—⁴¹ τὰς add. Α 5.—⁴² (ὃ κ. σ.) ὃν Α 2; ὦ και Α 9; ὦ Α 5.—⁴³ (κτῆση-ὁ δὲ) κτῆσαι ἀσπλήτους θησαυροῦς (ἀσπλήτων θησαυρῶν Α 9) κλ. βασ. οὐρανῶν (βασ. οὐρ. κλ. Α 9) ὁ δὲ (om. Α 2) Α 2, 5, 9.—⁴⁴ λέγει τῷ ἁγίῳ Α 5; τῷ παιδίῳ λέγει Α 2, 9.—⁴⁵ (καὶ-αὐτοῦ) om. Α 2, 5.—⁴⁶ (πολλὰς - λέγων) ποιοῦντι (ἐπιτελοῦντι Α 9) ὁ δὲ ἅγιος Τρ. ἀνατείνας (om. Α 5) τὰ ὄμματα (τὸ ὄμμα Α 5, 9) εἰς (τὸν add. Α 2, 9) οὐρ. (ἄρας add. Α 5) προσ. λέγ. δέσποτα σν Α 2, 5, 9.—⁴⁷ τῆ add. Α 5.—⁴⁸ (ἀνεγείρων - Φιλίᾳ) διεγείρων τῶν ἐσκοτισμένων νοήματα και τὰς λαμπράς σου ἀκτίνας καταβ. τοῖς ζ. σε ἐν ὅλ. καρδ. λαμπρῶναι θέλ. τὸ νοεῖν και ἐνδ. ὄν. σου γνωρίσας ἑαυτὸν (ἐαυτῷ τῷ Α 2) φίλᾳ τῷ δούλῳ σου Α 2, 5; διεγείροντα τὸν ἐσκοτισμένον νόημα λάμπρωνον τῷ δ. σου φίλᾳ Α 9.—⁴⁹ (κ. αὐτ.) om. Α 5, 9.—⁵⁰ (ἀγαθ.-Τρ.) ἀγαθότητα τοῦτο γὰρ τὸ ὄνομα ἐπέθηκε τῷ ἡγ. ὁ ἅγιος Α 2, 5; ἀγαθότητα Α 9.—⁵¹ ὄν Α 5.—⁵² (τ. Θ. κ.) om. Α 9.—⁵³ om. Α 9; (κ. τ. Χ. αὐτ.) om. Α 5.

8.—¹ μακάριος Α 2, 5, 9.—² ἐν Καισαρείᾳ Α 2, 5, 9.—³ διάγων Α 9.—⁴ (ἐκείνη - κατακ.) ἐκείνη (solus Α 5) ἐθαύμαζεν ἀκούονσα (ἀκούσασα Α 5) τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε πάντας δὲ τοὺς ἐν ἀρρωστία (ἀσθενείᾳ Α 5) ὄντας Α 2, 5, 9.—⁵ om. Α 2, 5, 9.—⁶ (τὸν - Τρ.) αὐτὸν Α 2, 5, 9.—⁷ ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ Τρύφωνα add. Α 2; ὁ ἅγιος add. Α 5.—⁸ (ὑπὲρ - πάντας) om. Α 9.—⁹ χάριτι τοῦ ἁγ. πν. Α 2, 5; ἴατο πάντας add. Α 9.—¹⁰ θυγάτρα Α 5.—¹¹ ἐκρατεῖτο Α 9.—¹² (ἐπὶ - αὐτοῦ) και (om. Α 2) δεινῶς βασανιζόμενη Α 2, 5, 9; ὑπ' αὐτοῦ add. Α 2, 5.—¹³ om. Α 2, 5, 9.—¹⁴ εἶτα Α 5.—¹⁵ om. Α 2, 5, 9.—

¹⁶ om. Α 5, 9; (ἐλ. μ. κ. ἐλλ.) om. Α 2.—¹⁷ ἐλθὼν add. Α 2, 5, 9.—¹⁸ om. Α 2.—¹⁹ (ἀραι - ὀδ.) ἄραι τὴν παῖδαν μου ἀπὸ Α 9.—²⁰ πέντε Α 5; (ἐτη ἕξ) ἡμέραι ἐξήκοντα πέντε Α 2.—²¹ (τοῦτο - ἐγ.) τὰ δεῖρά αὐτῆ συμβέβηκεν Α 2, 5; (εἰσὶ - ἐγ.) om. Α 9.—²² om. Α 2.—²³ τοῦ Θεοῦ add. Α 2, 5.—²⁴ om. Α 2, 5, 9.

9.—¹ (ἐπὶ - ἦν) ἦν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ Α 9; ἐν δὲ τ. ὁ. ἐκ. ἦν Α 2.—² (διαπ. - ὄχλ.) διερχομένους ἐλυμένοντο Α 2, 9.—³ μὴδὲνα Α 2, 9.—⁴ (τ. ὁ.) om. Α 2, 9.—⁵ διελθεῖν add. Α 2, 9.—⁶ (Τρ. - ἐκ.) om. Α 2, 9.—⁷ ὠλόλυξαν Α 2; (και - ὄλ.) ἐκραζον τὰ δαιμόνια λέγοντες Α 9.—⁸ om. Α 2, 9.—⁹ τί και Α 2.—¹⁰ εἰς ἡμᾶς βασ. δεινῶς Α 2.—¹¹ μόνον Α 2.—¹² ἐπὶ τῷ τόπῳ Α 2.—¹³ Τρύφωνα add. Α 2.—¹⁴ (κ. π.) om. Α 2, 9.—¹⁵ ἡμῶν add. Α 9.—¹⁶ ἐξέλθατε Α 2.—¹⁷ ἀβ. τόπους και ἄν. Α 2, 9.—¹⁸ ἀναλίσκοντα ἑαυτὰ Α 2.—¹⁹ om. Α 2.—²⁰ (τ. κ. μ. Ἰ. Χ.) κυρίου Α 2.—²¹ χονεῖσθαι Α 2.—²² (και ζ. ἐν αὐτ.) om. Α 2.—²³ ἐκραζον Α 2.—²⁴ (ἀναλίσκ.-λέγοντα) ἐξεληθόντων δὲ τῶν δαιμόνων ἐκραζον λέγοντες Α 9.—²⁵ om. Α 2, 9.—²⁶ ἡμᾶς add. Α 2.—²⁷ δικαίους Α 2, 9.—²⁸ om. Α 2.—²⁹ (φωλ. - ἐλ.) σπηλαίους Α 2.—³⁰ (τοῖς φ. - ἐλ.) om. Α 9.—³¹ om. Α 2, 9.—³² om. Α 2.—³³ ἀπὸ τότε add. Α 2.—³⁴ (ἐξ-ελλ. - διωδ.) και Α 9.—³⁵ om. Α 2; Θεοῦ χάριτι διωδέετο add. Α 9.—³⁶ ἄρροτος add. Α 9.—³⁷ om. Α 2, 9.

10.—¹ τῇ οἰκ. τοῦ ἀνθ. τοῦ ἁγ. Τρ. Α 9.—² om. Α 2, 9.—³ ἐρωήξεν Α 2, 9.—⁴ αὐτὴν Α 2.—⁵ ὥστε Α 9.—⁶ (τ. σ.) om. Α 2, 9.—⁷ ἀπήγγειλαν Α 2; ἀπήγγειλα Α 9.—⁸ (τ. κ.) και τῇ μητρὶ αὐτῆς Α 2, 9.—⁹ ἑμῶν Α 2; αὐτῶν Α 9.—¹⁰ (τὸν - Τρ.) τοῦ ἁγίου Τρύφωνα λ. ἄξιε τοῦ Α 2, 9.—¹¹ (δ. σ.) om. Α 2, 9.

Θεῷ

A Θεῷ σου καὶ σώσον μου τὸ παιδίον ¹². » Ἐφη αὐτῷ ¹³ ὁ ἅγιος ¹⁴ Τρόφων· « Πίστευε τῷ Θεῷ καὶ τῷ Χριστῷ αὐτοῦ ¹⁵ καὶ σωθήσεται σου τὸ παιδίον ¹⁶. » Ὁ δὲ μετὰ θαυμάσιον ἔλεγεν ¹⁷· « Ἐλέησον, ἄγε τοῦ Θεοῦ Τρόφων ¹⁸· καὶ γὰρ ἐπίστευσα ¹⁹ τῷ Χριστῷ, ὅτι δύναμις μεγάλη ἐστὶν ἐν σοὶ καὶ δύναισι ²⁰ ἐλεῆσαι καὶ ²¹ σώσαι ²² τὸ παιδίον μου. » Ὡς δὲ εἰσήλθεν ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ Τρόφων εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διέστειλεν τὸν ὄχλον καὶ ²³ στενάδας φωνῆ μεγάλη λέγει ²⁴· « Ὁ χορηγὸς τοῦ φωτός Θεός, ὁ διοσούμενος ²⁵ ἐκ τῶν οὐρανίων θησαυρῶν τὰ ἐλέη σου ²⁶ τοῖς ἐπικαλουμένοις σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ ²⁷ σωφρονεῖν διδάσκων τοὺς ἐξωρημένους ἐπὶ τοῦ ἀλλοτρίου τῆς ἀληθείας, ὁ σεμνὸς καὶ καθαρὸς Θεός καὶ ²⁸ πάσης ὑποστάσεως δημιουργός, ὁ τὸν ἀλλότριον καὶ κακότεχρον καὶ πάσης ἐναντίας δυνάμεως καὶ ἀτάκτου διδασκαλὸν διάβολον καταργήσας ²⁹, ὁ λύσας τὰς ὀδύνας τοῦ θανάτου καὶ φωτίσας τὰ ἐσκοτισμένα ³⁰, ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ὁ ὄψας τὸν μέγα δράκοντα τὸν πάσης ³¹ ἀπωλείας ὀδηγὸν καὶ ἐλευθερώσας τὸν κατ' εἰκόνα σου πλάσθέντα ἄνθρωπον, ὁ τὸν θάνατον ἀφορίσας καὶ ζωὴν χαρισόμενος τῷ ἐπ' αὐτοῦ ἐξωρημένῳ ἄνθρωπῳ, ἐπίδε ἐκ τῶν οὐρανῶν ³² καὶ ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν κραταιὰν καὶ ἄγρα τῆς δούλης σου καὶ λύσον αὐτῆς τὰς ὀδύνας τὰς ³³ ὑπὸ τοῦ μισανθρώπου καὶ ³⁴ κακόφρονος Σατανᾶ ἐπιερχείσας ³⁵ αὐτῆ· καὶ τοῦτον μὲν ἀποσοβήσας ταρτάρου ³⁶ παράδος· ταύτην δὲ ἀνάστησον, ἵνα ἴδωσι πάντες, Κύριε ³⁷, τὴν τῆς θεότητός σου δύναμιν καὶ βίβειαν, καὶ πιστεῦσωσι ³⁸ ὅτι σὺ εἶ ³⁹ Θεός μόνος ⁴⁰, ὁ τὸ φῶς χαριζόμενος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ⁴¹. » Καὶ εἰπὼν ταῦτα ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ Τρόφων ἐκράτησε τῆς χειρὸς τὴν παῖδα καὶ εἶπεν αὐτῇ ⁴²· « Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τῷ τοὺς νεκροὺς ἐγειροῦντι καὶ ⁴³ τοὺς ἐν σκότει φωτίζοντι ⁴⁴, ἀνάστηθι ἀπὸ τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου ⁴⁵· » καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ ἐγένετο ἡγίης ἐνώπιον πάντων· καὶ ἐδόξασαν ἅπαντες ⁴⁶ τὸν Θεὸν τὸν διὰ τοῦ ἁγίου Τρόφωνος ποιοῦντα ⁴⁶ θαυμάσια μεγά-

λα ⁴⁷· καὶ ἦν ⁴⁸ μεγάλη χαρὰ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκεῖνο. VITA ET MIRACULA
11. Μετὰ δὲ ταῦτα προσήκουσι τῷ ἁγίῳ Τρόφῳ
φῶνι ἄνθρωπον ¹ ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· ὃς hydropti-
πάντα τὸν βίον αὐτοῦ εἰς λατροὺς ² ἀναλώσας ³, cum sanat;
οὐδὲν ὠφελήθη ἐπ' αὐτῶν ⁴. Ἦν γὰρ τὸ πάθος
αὐτοῦ ὕδρωρ· καὶ ἐδείθησαν τοῦ ἁγίου Τρό-
φωτος ⁵, ὅπως αὐτὸν θεραπεύσει. Ὁ δὲ ἅγιος τοῦ
Θεοῦ ⁶ Τρόφων ⁷ ἀνατείνας τὰ ὄμματα ⁸ εἰς
τὸν οὐρανόν ⁹, φωνῆ μεγάλη ἐδείθη τοῦ Θεοῦ
καὶ ¹⁰ εἶπεν ¹¹· « Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ ἀληθινός
καὶ μέγας καὶ ¹² γνωρίζομενος διὰ τῶν ἐντο-
λῶν τοῦ Χριστοῦ σου, ὁ θελήματί σου καὶ ἀγα-
θότητι ἀνοίγων θησαυροὺς ἑδάτων καὶ εἰς
ῥεῖθρα ποταμῶν καταράσσων· καὶ τὸν ἀνοίξον,
δέσποτα κύριε ὁ Θεός, τῆ σῆ ἀγαθότητι καὶ
φιλανθρωπίᾳ ¹³ θησαυροὺς ἐλέους καὶ οἰκτι-
μῶν ¹⁴ καὶ λύσον τὸ τοῦ πάθους ῥεῖθρον ¹⁵ τῆς
ἀσθενείας τοῦ ἀνθρώπου τούτου, χαριζόμενος
αὐτῷ τὰ αἰτήματα ¹⁶ αὐτοῦ εἰς δόξαν καὶ τι-
μὴν ¹⁷ τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου ¹⁸· καὶ ἀνάστησον
αὐτὸν ἡγίη, ἵνα δοξάζεται τὸ πανάγιον ὄνομά
σου εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. » Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ
ἅγιος Τρόφων ¹⁹ ἐκράτησεν αὐτὸν ²⁰ τῆς χει-
ρὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· « Ἐν τῇ δόξῃ καὶ δυνάμει
Ἰησοῦ ²¹ Χριστοῦ, ἀνάστα ἡγίης ἀπὸ τῆς νόσου
καὶ τῆς ἀσθενείας σου ²². » καὶ εὐθέως ἀνέστη
ἀπὸ τῆς κλίνης καὶ ἀπήλθε ²³ τὸ πάθος ἀπ' ²⁴
αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἡγίης ἐνώπιον πάντων ²⁵·
καὶ ἐδόξασαν ἅπαντες τὸν Θεὸν καὶ τὸ μακά-
ριον παιδίον Τρόφωνα ²⁶.

12. Ἦν δὲ ὁ μακάριος ¹ Τρόφων θαλπόμενος dum orat
ἐπὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἀγγελικῆ ² δύνα-
μις παρήρησεν αὐτῷ. Ποιῶν δὲ ³ θαυμάσια
μεγάλα, ἐδόξαζεν τὸν Θεὸν ἀκαταπαύτως ⁴ ἀ-
ξιοκείμενος τῇ σωματικῇ ⁵ ἡλικίᾳ ⁶ καὶ προκόπ-
των ἐν χάριτι Θεοῦ ⁷· τέλειον δὲ τὸν στέφανον
αἰτούμενος παρὰ ⁸ Χριστοῦ ἔθηκεν ἐαυτὸν ὁ
ἅγιος Τρόφων ἐπὶ ⁹ πρόσωπον ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ δεόμενος καὶ ¹⁰ λέγων· « Κύριε ὁ Θεός
τῶν ὄλων, ὁ τὸν οὐρανὸν τανύσας καὶ ¹¹ τὴν γῆν
ἐδράσας ¹² καὶ περιτειχίσας τὰ πλάτη τῆς θα-
λάσσης τῷ ἁγίῳ καὶ φοβερῷ καὶ ἐνόβῳ ὀνό-
ματί σου, περιτείχισον καὶ ¹³ τὸν δοῦλόν σου
τῇ μεγάλῃ σου καὶ φοβερᾷ θεότητι προσδεξά-

¹² μου add. A 2, 9. — ¹³ εἶπεν δὲ A 9. — ¹⁴ τοῦ Θεοῦ add. A 2. — ¹⁵ (τ. X. αὐτ.) σωτήρι μου Χριστῷ A 9. — ¹⁶ (σ. τ. π.) om. A 2, 9. — ¹⁷ λέγει A 2. — ¹⁸ (ἄγ. - Τρ) με A 2, 9. — ¹⁹ ἐπὶ γὰρ A 2. — ²⁰ (τῶ - δέξ.) ὅτι δύναισι ὁ Θεός διὰ σου A 2, 9. — ²¹ (ἐλ. καὶ) om. A 2. — ²² καὶ add. A 1. — ²³ (ὄς - καὶ) καὶ δια-
στείλας τ. ὄχλ. ὁ ἅγιος Τρόφων A 2, 9. — ²⁴ (φ. μ. λ.) om. A 2; πρὸς τὸν Θεόν A 9; προσηξάτο λέγων add. A 2, 9. — ²⁵ χαριζόμενος A 2. — ²⁶ (τ. ἐλ. σ.) ἀσέλητα πλοῦτή A 2. — ²⁷ (ἐν ἄλ. καὶ) ὁ A 2. — ²⁸ (σεμν. - καὶ) om. A 2. — ²⁹ (ἐναντ. - κατ.) φανλότη-
τος κατ. διδάσκαλον A 2. — ³⁰ τοὺς ἐσκοτισμένους A 2. — ³¹ τῆς A 2. — ³² (ὁ τὸν - οὐρ.) καὶ τῶν τοῦ θανάτου λύσας δεσμῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον αὐτῷ χαρ. ἐπίβλεπον ἐξ οὐρανοῦ A 2. — ³³ (λύσον - τὰς) λέτρω-
σαι αὐτὴν τῶν ὀδυνῶν τῶν A 2. — ³⁴ (μ. κ.) om. A 2. — ³⁵ ἐπιερχείσας A 1; ἐπαχθέντων A 2. — ³⁶ τῷ ταρτάρῳ A 2. — ³⁷ om. A 2. — ³⁸ (κ. π.) om. A 2. — ³⁹ ὁ add. A 2. — ⁴⁰ ἀμήν add. A 2. — ⁴¹ (εἰπὼν - αὐτῇ) ταῦτα εἰπὼν ἐκρ. τὴν παῖδα καὶ εἶπεν A 2; (ἐν ἀληθείᾳ - αὐτῇ) ἀνάστησον τὴν παῖδα ταύτην ἐξωρίσας τὸν ἀρχεκακὸν ἐχθρὸν ἐξ αὐτῆς καὶ κρατή-
σας τῆς χειρὸς (αὐτῆς in manu) εἶπεν A 9. — ⁴² καὶ ||||| A 1. — ⁴³ (τῷ - φωτ.) τοῦ τοῦς ἡ. ἐγειραντος καὶ τ. ἐν σκ. φωτισαντος A 2; om. A 9. — ⁴⁴ (ἀπὸ - θαν.) om. A 9. — ⁴⁵ (ἐγένετο - ἀπ.) ἐδόξασαν πάντες A 2, 9. — ⁴⁶ ποιῶντος A 2, 9. — ⁴⁷ om. A 2, 9. — ⁴⁸ (κ. ἦν) ἦν δὲ A 2.

11. — ¹ (τῷ - ἄνθρ.) αὐτῷ τινα A 2, 9. — ² (εἰς ἱατ. ἱατροῖς) A 2, 9. — ³ προσαναλώσας A 2, 9. — ⁴ (ἐπ' αὐτ.) om. A 2, 9. — ⁵ (τ. ἄγ. Τρ.) αὐτοῦ A 2, 9. — ⁶ (τ. Θ.) om. A 2. — ⁷ (ὁ - Τρ.) om. A 9. — ⁸ δὲ τὸ ὄμμα A 9. — ⁹ τὸ ὄμμα εἰς τ. οὐρ. ἀνατ. A 2. — ¹⁰ om. A 2; (ἐδ. τ. Θ. κ.) om. A 9. — ¹¹ λέγων A 2. — ¹² (ὁ ἄλ. - καὶ) μέγας ὁ ἄλ. δ A 2; (θελήμ. - ἀγαθ.) om. A 2; (ὁ αἰών. - ἀγαθ.) ὁ μέγας ὁ ἄλ. A 9. — ¹³ (εἰς - φιλανθρ.) διδοὺς ὄμβρον (ὄμβρους) A 9) τῇ γῇ καὶ τῶν δέσποτα τῆ σῆ ἀγαθότητι ἀνοίξον A 2, 9. — ¹⁴ (κ. οἰκτ.) om. A 2; σου A 9. — ¹⁵ (τ. π. ὁ.) πάθος A 9; ῥεῖθρον A 2. — ¹⁶ (τὰ αἰτ.) διὰ τοῦ ἐλέους σου τὸ αἶτημα A 2. — ¹⁷ (κ. τ.) om. A 2, 9. — ¹⁸ om. A 9; σου ὀνόμ. A 2. — ¹⁹ (ἀνάστ. - Τρ.) στραφεῖς A 2, 9. — ²⁰ om. A 2, 9. — ²¹ om. A 9; τοῦ A 2. — ²² (ἀπὸ - σου) om. A 2, 9. — ²³ ἐξῆλθεν A 2. — ²⁴ om. A 2. — ²⁵ (ἐν. π.) om. A 2. — ²⁶ (ἀπῆλθε - Τρ.) πάντες ἐδόξα-
σαν τὸν Θεὸν A 9; (καὶ τὸ - Τρ.) om. A 2.

12. — ¹ ἅγιος A 2, 9; τοῦ Θεοῦ add. A 2. — ² (ἐπὶ - ἄγγ.) ἐπὶ ἄγ. πρ. ἄγγ. δὲ A 2. — ³ γὰρ A 2. — ⁴ om. A 2. — ⁵ αὐτοῦ add. A 2. — ⁶ τοῦ add. A 2. — ⁷ (ἐαν- τὸν - ἐπὶ) τὸ A 2. — ⁸ (ποιῶν - καὶ) καὶ θεὸς τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐδέετο τοῦ Θεοῦ A 9. — ⁹ (ἐνώπιον - καὶ) αὐτὸ ἐπὶ A 2. — ¹⁰ (τῶν ὄλ. - ἐδρά-
σας) τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς A 9; δεόμενος καὶ λέγων κύριε ὁ Θεός τῶν ὄλων ὁ τὸν οὐρανὸν τανύσας τὴν δὲ γῆν ἐδ. A 2. — ¹¹ (καὶ π. - κάμῃ) ὁ περιπατήσας ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὡς ἐπὶ ἐδάφους πε-
-μενος

VITA ET
MIRACULA

accedit
mulier
caeca,

μενος τὰ τῆς τεταπεινωμένης¹² μου ψυχῆς δάκρυα, ὅτι ἔκλινα ἐνώπιόν σου, Κύριε, ἀσθένεια καρδίας, γόνατα δὲ συγκέκοφα αἰτούμενος τὴν παρὰ σοῦ εἰς αἰῶνας μένουσαν ζωὴν¹³. » Καὶ ταῦτα ἐδοξομένου¹⁴ τοῦ ἁγίου Τρύφωνος, ἐρχεται ἐκ τῆς ἐρήμου γυνὴ¹⁵ τυφλὴ παροξήσους ὅλη δι' ὄλον κεκεροδημένη ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ἐν ᾗ κατόκον¹⁶ δαιμόνια δέκα¹⁷. Ἴδὼν δὲ αὐτὴν ὁ ἅγιος¹⁸ Τρύφων ἐθαμβος ἐγένετο καὶ λέγει αὐτῇ· « Ἐπέ μοι, γυναι, τίς εἶ καὶ πόθεν ἦλθες ἐνθάδε; » Ἡ δὲ ἀπεκρίθη αὐτῷ καὶ εἶπεν· « Ἐγὼ μήτηρ εἰμι πάντων τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων· ἵνα δὲ ἴδῃς ὅτι οὐκ οἰκῶ μόνη¹⁹ ὧδε, ἀλλὰ μετὰ δέκα τέκνον, κατεσκήνωσα ἐν τῷ σώματι²⁰ τοῦτῳ. » Καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ²¹ Τρύφων λέγει αὐτῇ²². « Τίς σε²³ ἐκέλευσεν ὧδε, ἐπικεκατηραμένον πνεῦμα, ἐλθεῖν; » Ἡ δὲ εἶπεν· « Ἐγνων σε, ἅγιε τοῦ Θεοῦ Τρύφων²⁴, ὅτι μέλλεις ἐνταῦθα ἔρχεσθαι²⁵· καὶ μὴ φέρονσα τὴν φρικτὴν σου ἐπιστάσιαν, ἰδοὺ²⁶ πάρεμι μετὰ τῆς οἰκίας μου, καὶ τῶν τέκνων μου. »

B Ὁ δὲ ἅγιος²⁷ Τρύφων στενάσας ἐπῆρεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ²⁸ εἰς τὸν οὐρανόν καὶ εὐξάμενος²⁹ ἐπὶ³⁰ πολὺ³¹, ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ³² ἐπάνω³³ τῆς κεφαλῆς τῆς γυναικὸς³⁴· καὶ³⁵ ἤρξαντο οἱ δαίμονες ἄλλη καὶ ἄλλη φωνῇ κράζειν καὶ λέγειν³⁶. « Οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι³⁷ ὑπὸ ἐπιταετοῦς παιδίου εἰς τὴν γένναν τοῦ πατρὸς ἐκπεμπόμεθα· ἰδοὺ³⁸ τοσαῦτα ἔτη εἰς ταύτην τὴν οἰκίαν³⁹ ἔσμεν μετὰ τῆς μητρὸς ἡμῶν· καὶ νῦν ὑπὸ ἐπιταετοῦς παιδίου διοκόμεθα. » Καὶ ὁ ἅγιος Τρύφων λέγει αὐτοῖς· « Τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ πονηρά, ἐξέλθετε ἀπὸ τοῦ πλάσματος τοῦ Θεοῦ⁴⁰ καὶ μὴ φληναγεῖτε. » Τὰ δὲ πνεύματα ἐπιτιμηθέντα ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἐσπάρασσον⁴¹ τὴν γυναικα καὶ ὠλόλυζον μὴ θέλοντα ἐξελεῖν· ἐπέμιοντο γὰρ ὑπὸ τοῦ ἁγίου⁴² Τρύφωνος εἰς τὴν γένναν τοῦ πατρὸς καὶ εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. Καὶ ὁ δαίμων λέγει τῷ ἁγίῳ Τρύφωνι· « Ἐπίσῳ σοι ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ μήτηρ πάντων τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων, καὶ θέλεις με φοβεῖν καὶ ἐκβάλλειν⁴³; » Καὶ ἐγέ-

quam a
daemonio
pessimo

C

ριτεύσιν Α 2, 9; με add. Α 9. —¹² (τῆ - τεταπ.) τῆ μεγ. θ. σου καὶ προσδ. τὰ τῆς τεταπ. Α 2; καὶ προσδεξαι τὰ τῆς ταπεινῆς Α 9. —¹³ (ὅτι - ζωὴν). om. Α 9; ἐκλ. γὰρ ἀσθένεια σώματος ἐνώπιόν σου γόν. δὲ συνέκαμμα αὐτ. τὴν π. σ. μένουσαν εἰς αἰῶνας ζωὴν ἢς μὴ στηρήσῃς με ἐλεῆμων Α 2. —¹⁴ κ. τ. εὐχ. προσευχομένου δὲ Α 9. —¹⁵ γ. ἐκ τῆς ἐρ. Α 9. —¹⁶ (ἐν ἡ κατ.) ἐνοικοῦν γὰρ ἐν αὐτῇ Α 2, 9. —¹⁷ δέκα δ. Α 9. —¹⁸ μακάριος Α 9; ταύτην ἰδὼν ὁ τῆμος Α 2. —¹⁹ (ἐγένετο - μόνη) γενόμενος ἐπὶ τῆ συμφορᾷ τοῦ γυναικὸς ἐπικαλεσάμενος τὸν κύριον λέγει αὐτῇ τίς εἶ καὶ πόθεν ἦλθες; ἡ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν ἀκαθάρτων (ἀκαθαρσιῶν Α 9) μήτηρ ἵνα δὲ εἴδῃς ὅτι μόνη οὐκ οἰκῶ Α 2, 9. —²⁰ σκηνώματι Α 2. —²¹ (ὁ - Θεοῦ) om. Α 2; (τ. Θ.) om. Α 9. —²² om. Α 9. —²³ τί σοι Α 9; τίς σοι Α 2. —²⁴ (ὧδε - Τρ.) ἐπιτιμημένον (ἐπιτιμημένον Α 9) πν. ἐνταῦθα ἐλθεῖν καὶ εἶπεν ὁ δαίμων ἔργον Α 2, 9. —²⁵ ἐλθεῖν Α 9. —²⁶ om. Α 2, 9. —²⁷ τῆμος Α 2, 9. —²⁸ om. Α 2. —²⁹ εὐξάμενον Α 1. —³⁰ τὰς τμησίας αὐτοῦ Χ. Α 2. —³¹ ὑπεράνω Α 2, 9. —³² (τ. γ.) om. Α 2, 9. —³³ (κ. λ.) om. Α 2, 9. —³⁴ δ Α 9. —³⁵ (εἰς - οἰκ.) om. Α 9; ταύτην add. Α 2. —³⁶ (ἐπιταετ. - Θεοῦ) παιδίου διωχ. ὁ δὲ ἅγ. Τρ. λ. αὐτ. ἐξέλθατε ἀκάθαρτα πνεύματα Α 2, 9. —³⁷ (ἐπιτ.-ἐσπ.) ἐτάραξαν Α 9; ἐπιτ. ἐσπάρασαν Α 2. —³⁸ om. Α 2. —³⁹ (καὶ εἰς - ἐκβάλλ.) καὶ ὁ δαίμ. εἶπεν πρὸς τὸ παιδίον (τὸν ἅγιον Τρ. Α 9) ἐπίσῳ σοι ὅτι ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν ἀκαθ. πν. (τῶν ἀκαθαρσιῶν Α 9) μήτηρ Α 2, 9. —⁴⁰ (ὁ ἅγ. - ὅτι) τὸ παιδίον (παῖς τοῦ Χριστοῦ Α 9) Τρ. κ. εἶπ.

λασεν ὁ ἅγιος παῖς Τρύφων καὶ εἶπεν αὐτῷ· **D** « Τοῦ Θεοῦ μου κελεύοντος, ἐξελθε ἀπὸ τῆς ὄρας ταύτης, ὃς οἶκος ἔχει γενέσθαι τὸ σκήνωμα τοῦτο. » Ὁ δὲ δαίμων ὀργισθεὶς εἶπεν πρὸς τὸν ἅγιον Τρύφωνα· « Εἰ ἐκβάλλῃς με, ἅγιε τοῦ Θεοῦ Τρύφων, γίνωσκε ὅτι⁴⁰ κατὰ σοῦ ἔχω ἐξελεῖν⁴¹. » Καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ Τρύφων εἶπεν αὐτῷ⁴². « Μόνον ἐξέλθε⁴³ τάχιον⁴⁴ καὶ τῷ Κυρίῳ μελήσει⁴⁵ περὶ τοῦτου. » Καὶ μὴ ἔχον τί ποιῆσαι ὁ ἀκάθαρτος καὶ πονηρὸς⁴⁶ δαίμων ἀναφωνεῖ μέγα καὶ λέγει· « Ἐν Ῥώμῃ με δεῖ παραγενέσθαι⁴⁷ διὰ Τρύφωνα, ἵνα κἀκεῖ ἔλθῃ ὑπ' ἐμοῦ φρονόμου. » Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἅγιος⁴⁸ Τρύφων⁴⁹. « Κάκειθέν σε διώξω⁵⁰, τοῦ Θεοῦ μου θέλοντος. Τί οὖν πολλὰ λαλεῖς; ἐξέλθε⁵¹, ἀκάθαρτον καὶ ἐπιτιμημένον πνεῦμα φοβῆν καὶ φοβηθὲν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ⁵². » Τότε ὁ δαίμων σπαράσας τὴν γυναικα⁵³ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐπεσεν ἡ γυνὴ παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἁγίου Τρύφωνος ὡσπερ νεκρά. Ὁ δὲ ἅγιος Τρύφων τοῦ σταυροῦ τὸ σημεῖον ποιήσας ἤπλωσε τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ εὐξάμενος πρὸς Κύριον λέγει⁵⁴ αὐτῷ· « Ὁ ἐλεήσας σε Θεός, γυναι, αὐτὸς καὶ⁵⁵ ἀναστήσει σε ἐκ τῆς γῆς. » Καὶ εὐθέως ἠγέρθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐσφράγισεν αὐτῆς⁵⁶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ μακάριος Τρύφων⁵⁷ καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος ὄλον⁵⁸ καὶ ἀνέβλεπεν⁵⁹· καὶ ἐγένετο ὕγιος ἐνόστιον πάντων· καὶ πάντες μὴ φωνῇ ἐδόξασαν⁶⁰ τὸν Θεόν, τὸν διὰ τοῦ ἁγίου Τρύφωνος ποιούντα μεγάλα θαυμάσια. Ἐμακάριζον δὲ καὶ τὸν ἅγιον Τρύφωνα⁶¹.

liberat;

E

13. Ὁ δὲ πονηρὸς καὶ ἀκάθαρτος¹ δαίμων ἐξελθὼν κατόκησεν ἐν Ῥώμῃ ἐν σκηνώματι γυναικὸς Προκλίου τοῦ² συγκλητικοῦ καὶ δεινῶς αὐτὴν διέτιθετο· ὅθεν³ διὰ τριῶν ἡμερῶν⁴ ἤρξατο ἐπιφωνεῖν⁵ τὸν ἅγιον⁶ Τρύφωνα. Καὶ ἀποσταλέντες τινὲς ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς ἐξήτουν αὐτὸν⁷ κατὰ πόλιν καὶ κώμην καὶ ἄγρον, καὶ μόλις εὗρον αὐτὸν ἐν νάπαις προβάτοις⁸ ἀκολουθοῦντα· καὶ λαμβάνονσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ζώου καὶ ἀπάγουσιν εἰς Ῥώμην⁹. Ἐγγιζόντος

Item
uzorem
Proclii
senatoris;

F

τοῦ Θ. μ. θέλοντος (κελεύοντος Α 9) ἔξ. τοῦ Θεοῦ μου γὰρ καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (τοῦ - Χρ. om. Α 9, add. ὁ) οἶκος ἐχ. γεν. τ. σκ. τ. ὁ δὲ δαίμων ὀργ. εἶπεν εἰ (om. Α 2) Α 2, 9. —⁴¹ ἐξ. ἔχω Α 2. —⁴² (τ. Θ. - αὐτῷ) Τρ. εἶπεν Α 2, 9. —⁴³ πνεῦμα ἀκάθαρτον add. Α 2. —⁴⁴ ἐν τάχει Α 2, 9. —⁴⁵ (κ. μ.) Θεῷ μου μέλη Α 2; Θεῷ μελήσῃσι Α 2. —⁴⁶ (κ. π.) om. Α 2, 9. —⁴⁷ γενέσθαι Α 2. —⁴⁸ (αὐτῷ ὁ ἅγ.) om. Α 2. —⁴⁹ (με - Τρ.) δεῖ με παραγ. διὰ Τρύφωνα καὶ λέγει ὁ ἅγιος Τρ. Α 9. —⁵⁰ (σ. δ.) διώξωσιν Α 2. —⁵¹ ἐν τάχει add. Α 2. —⁵² (ἀκαθ. - Χρ.) om. Α 2; (τί οὖν - Χρ.) om. Α 9. —⁵³ καὶ add. Α 2. —⁵⁴ (ἅγιον - λέγει) τμηῖον Τρ. τὸ δὲ παιδίον ὁ ἅγ. Τρ. τὸ σημ. τοῦ στ. ποιήσας ὕψωσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρ. καὶ ἠῤῥατο καὶ ἀπλώσας ἔθηκεν αὐτὰς ἐπάνω τῆς κεφαλῆς τῆς γυναικὸς καὶ εἶπεν Α 2. —⁵⁵ om. Α 2. —⁵⁶ (καὶ - αὐτῆς) ὡς δὲ κατεσφράγησεν Α 2. —⁵⁷ (ὁ - Τρ.) αὐτῆς Α 2. —⁵⁸ εὐθέως Α 2. —⁵⁹ ἡ γυνὴ add. Α 2. —⁶⁰ ἐδόξασαν Α 2. —⁶¹ (τὸν διὰ - Τρ.) καὶ ἐμακάριζον τὸ παιδίον Τρ. Α 2; (καὶ ἐπεσεν - Τρ.) om. Α 9.

13. —¹ (πον. καὶ ἀκ.) om. Α 2. —² om. Α 2. —³ (δ. ὁβ.) διέθετο καὶ Α 2. —⁴ (ὁ δὲ - ἡμ.) καὶ εἰσῆλθεν ἐν Ῥώμῃ εἰς γυναικὰ τιος συγκλ. καὶ Α 9. —⁵ φωνεῖν Α 2. —⁶ (τὸν ἅγ.) τὸ παιδίον Α 2. —⁷ (καὶ - αὐτὸν) ὅθεν τινὲς ἀποσταλέντες ἐπεξήτουν Α 2, 9; αὐτὸν ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς add. Α 2; τὸν ἅγιον Τρ. add. Α 9. —⁸ προβάτοις Α 9. —⁹ (τοῦ ζ. - Ῥ.) τὸ ζῶον καὶ ἄγρουν αὐτὸν Α 2, 9; ἐπὶ Ῥώμην Α 9; ἐν Ῥώμῃ Α 2.

δὲ:

A δὲ τοῦ ἁγίου¹⁰ Τρύφωνος τῆ οἰκίᾳ¹¹ Πρόκλου, ὁ δαίμων κινήσας τὴν γυναῖκα ἐξέρχεται εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Καὶ ἰδὼν τὸν δίκαιον εἶπεν αὐτῷ¹². « Καλῶς ἐλόγηθας¹³, δοῦλε τοῦ Θεοῦ Τρύφων. » Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἅγιος λέγει αὐτῷ· « Κατάθεμά σοι, ἐπιτεκατηραμένε δαίμων. » Λέγει αὐτῷ ὁ δαίμων· « Οὐκ εἶπὸν σοι, ἅγιε τοῦ Θεοῦ Τρύφων, ὅτι καὶ¹⁴ ἐν Ῥώμῃ σε γῆ¹⁵ ἐλθεῖν ὑπ' ἐμοῦ φανοῦμενον; » Καὶ εἶπεν αὐτῷ¹⁶ ὁ ἅγιος¹⁷ Τρύφων¹⁸. « Ἐδόκεις, ἄθλιε¹⁹, ὅτι ὀκνήσαι ἔχω²⁰ ἐλθεῖν; ἰδοὺ πάρεμι τοῦ Θεοῦ²¹ συνοδούσαντός²² μοι· λοιπὸν ἔξελθε ἐν τάχει, πνεῦμα ἀκάθαρτον, καὶ μὴ φλυαρεῖ. » Ὁ δαίμων λέγει αὐτῷ· « Μὴ μοι γόλα, ἅγιε τοῦ Θεοῦ Τρύφων· οἶδα γὰρ ὅτι ἐπὶ τούτῳ πάρεμι τοῦ διωξά με καὶ ἐκ τῶν ἐντεσθεν. » Τότε ὁ πονηρὸς καὶ ἀκάθαρτος δαίμων ἀφίσσας τὴν γυναῖκα καὶ ῥήξας αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν²³ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτῆς²⁴. καὶ ὄρκισεν²⁵ αὐτὸν ὁ ἅγιος Τρύφων εἰς τὸ ἀκοιμητὸν πῦρ ἀπελθεῖν καὶ εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον²⁶. καὶ ἀπήλθεν ὁ δαίμων ὀλολόξων πικρῶς²⁷. Ὁ δὲ ἅγιος Τρύφων ἐκάλεσεν τὸν ἄνδρα αὐτῆς Πρόκλον καὶ εἶπεν αὐτῷ· « Ἴδε²⁸ ἡ γυνὴ σου τοῦ Θεοῦ μου θέλοντος ἐργαίνει²⁹. ἀπόλαβε αὐτὴν ἐρρωμένην καὶ σφραγοῦσαν ὡς τὸ πρότερον, καὶ δόξαζε κύριον τὸν Θεόν

ἡμῶν³⁰. » Ὁ δὲ Πρόκλος³¹ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ³² καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ³³ λέγων· « Κάμοι³⁴ πρόσενξαι, θεράπων τοῦ Χριστοῦ τίμει³⁵ Τρύφων, ἵνα ὁ ἐλεήσας Θεός³⁶ διὰ σοῦ τὴν γυναῖκά μου κάμῃ³⁷ ἐλεήσῃ. » Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἅγιος Τρύφων· « Γένοιτό σοι πάντοτε ἔχειν βοηθὸν νυκτός καὶ ἡμέρας τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν³⁸. » Καὶ παρέδωκεν αὐτῷ³⁹ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἡγιή ὡς τὸ πρότερον εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ⁴⁰. καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη⁴¹ ἐν τῇ οἰκίᾳ Πρόκλου τοῦ συγγλητικοῦ, τοῦ ἁγίου Τρύφωνος ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Ῥώμῃ⁴². Ὁ δὲ τίμιος καὶ ἅγιος⁴³ Τρύφων νυκτός ἡρεπάγη ὑπὸ τῶν⁴⁴ ἁγίων ἀγγέλων⁴⁵ καὶ ἀποκατέστη⁴⁶ ἐν Καμφάδον⁴⁷ κώμῃ εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ὅπου καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ ἰάματα αὐτοῦ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας ἐκτελοῦνται, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος. Ὁ δὲ ἅγιος Τρύφων προκόπτων ἐν σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, δυνάμεις πολλὰς ἐξετέλει, βοηθὸν ἔχων τὸν Θεόν καὶ τὸν Χριστὸν αὐτοῦ καὶ τὸ ἅγιον καὶ ζωοποιὸν πνεῦμα, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν⁴⁸.

ab angelis
in patriam
reducitur.

¹⁰ μακαρίου Α 2. — ¹¹ ἐγγίσας δὲ τὴν οἰκίαν Α 9. — ¹² (ἐξ. - αὐτῷ) αὐτοῦ ὑπήντησεν αὐτοῦ (prius αὐτῆν) μετὰ δρόμον καὶ ἰδὼν αὐτὸν εἶπεν Α 2; αὐτοῦ λέγει Α 9. — ¹³ ἐλόγηθα Α 1. — ¹⁴ (καὶ ἀποκ. - καὶ) εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἅγιος καταθεμά σοι (σε Α 9) κατηραμένε δ. λέγει (εἶπεν δὲ Α 9) ὁ δ. (τῷ ἁγίῳ Τρύφωνι add. Α 2) οὐκ εἶπὸν σοι ὅτι Α 2, 9. — ¹⁵ δεῖ Α 2; δεῖ σε Α 9. — ¹⁶ (ἔπ. - αὐτῷ) om. Α 2, 9. — ¹⁷ (ὁ ἅγ.) om. Α 2. — ¹⁸ εἶπεν add. Α 2, 9. — ¹⁹ om. Α 2, 9. — ²⁰ εἶχον Α 2. — ²¹ μου add. Α 9. — ²² συνοδούσαντός Α 9. — ²³ (λοιπὸν - γῆν) ἐξελθε καὶ μὴ φλ. καὶ ὁ δαίμων εἶπεν μὴ γόλα οἶδα γὰρ ὅτι ἐπὶ (ἐν Α 9) τούτῳ παρεγένον τοῦ διωξά (ἐκδιώξει Α 2) με καὶ εὐθέως ὁ δαίμων ἀφίσσας καὶ ῥήξας αὐτὴν Α 2, 9. — ²⁴ (ἀπ' αὐτῆς) ἀπὸ τῆς γυναίκος Α 2. — ²⁵ (κ. ὄρκ.) ὄρκισεν δὲ Α 2, 9. — ²⁶ (εἰς τὸ - ἐξ.) ἀπελθεῖν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξ. (αἰώνιον Α 9) Α 2, 9. — ²⁷ om. Α 2. — ²⁸ ἰδοὺ Α 2, 9. — ²⁹ ἔργ. τ. Θ. μ. θ. Α 2. — ³⁰ (ἔργ. - ἡμῶν) om. Α 2; ἄγιος γέγονεν Α 9. — ³¹ om. Α 2, 9.

— ³² τοῦ ἁγίου Τρύφωνος Α 2. — ³³ (καὶ - αὐτοῦ) om. Α 9. — ³⁴ κάμοι Α 2. — ³⁵ (θεράπ. - τίμιος) παιδίων τίμιος καὶ ἅγιος Α 2. — ³⁶ om. Α 2. — ³⁷ καὶ ἐμὲ σπλαγγησθεῖς Α 2. — ³⁸ (πάντοτε - Χριστόν) ὁ Χριστός βοηθός ν. καὶ ἡμ. Α 2. — ³⁹ αὐτὸν Α 2. — ⁴⁰ (ὡς - αὐτοῦ) om. Α 2. — ⁴¹ (κάμοι - Ῥώμῃ) εὖξαι ἵνα καὶ ἐμὲ ὁ Θεός ἐλεήσει καὶ ἐπευξάμενος αὐτοῖς πάντες ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ Α 9. — ⁴² (τ. κ.) om. Α 9. — ⁴³ (τοῦ συγκ. - ἅγιος) ὁ δὲ Α 2. — ⁴⁴ om. Α 9. — ⁴⁵ (τ. ἅγ. ἀγγ.) ἀγγέλων Α 2. — ⁴⁶ ἀπεκατηστάθη Α 2, 9. — ⁴⁷ Σαμφάδον Α 2; τῆ Σαμφάδον Α 9. — ⁴⁸ (εἰς τὴν - ἀμήν) ὅπου καὶ αἱ δυνάμεις καὶ τὰ ἰάματα ἕως σήμερον ἐπιτελοῦνται· ὁ δὲ θεομιμητός το. ἦν προκόπων ἐν τῇ ἡλικίᾳ βοηθὸν ἔχων τὸν Θεόν καὶ πατέρα καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν Α 2; ἐπιτελοῦν ἰσάως πολλὰς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ὃ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς | Α 9.

C

F

III. PASSIO S. TRYPHONIS ALTERA

E codicibus Parisiensibus bibliothecae Nationalis gr. 1450 (=M 1), 1178 (=M 2), 1529 (=M 3), 1500 (=M 4), Coislin 307 (=M 5). Cf. Comm. praev. num. 6.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου τοῦ Χριστοῦ¹ μάρτυρος² Τρύφωρος.

Ab apostolis mundus ad Deum convertitur.

1. Τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴν¹ θεανδρικὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπους ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἔγερσιν καὶ πρὸς τὸν πατέρα μετὰ δόξης ἀνάληψιν², ἐπὶ τοὺς μαθητὰς καὶ ἀποστόλους τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκχεαμένον καὶ γνώσεως αὐτοῦ καὶ θείας³ δυνάμεως⁴ πλήρεις ἐργασαμένον, ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτῶν ἡ σύμ-

πασα μετέλαβε γῆ καὶ πάντες ἄνθρωποι τῆς ἐξ αὐτῶν πηραζούσης μετέχοντες δωρεάς, τοῦ σκότους μὲν τῆς ἀγνοίας ἀπηλλάκοντο, τῷ ἀληθινῷ δὲ τῆς θεογνωσίας προσφικιοῦντο φωτί. Καθάπερ γὰρ ἀστραπαὶ βεφαί καὶ διαφανεῖς οἱ ἀπόστολοι τὰ πέρατα διαδραμόντες, καὶ ἄλλος ἄλλο τῆς οἰκουμένης μέρος διακληρωσάμενοι καὶ πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσαν χώραν ἑαυτοῖς καὶ πόλιν διανεϊμάμενοι, τὸν τῆς ἀληθείας σπινθήρα τοῦτοῖς ἐνέβαλον, ὃς κατ' ὀλίγον ἐν τοῖς ἐπιτηδείοις διαναπτόμενος, εἰς περιφανῆ καὶ ἀέριον ἀπέβη πυρσόν.

Lemma. — ¹ (καὶ ἐνδ. τ. Χ.) om. M 2, 3, 5. — ² μεταγαλομάργου M 2, 3, 5.

1. — ¹ θεῶν καὶ add. M 3, 5. — ² ἐπανάληψιν M 3. — ³ θ. κ. M 3, 5. — ⁴ (αὐτοῦς - δυν.) om. M 2, 4. 2.